از جمله

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

جُنگ نظم و نثر

[illegible]

جنگ اشعار ...

[illegible]

۴

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

فصل

[illegible]

نظم

[illegible]

شعر

[illegible]

نظم

[illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

فصل چهارم

[illegible]

نظم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

فصل ششم در بیان وحدت

[illegible]

نظم

[illegible]

حکایت [illegible] شیخ از وحدت [illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

وجود دشمن خوش غیرت و جوش [illegible]

[illegible]

بجا رده رسید [illegible] از رنج خود نقل کرد

[illegible]

نظم

[illegible]

چون [illegible] نسیم [illegible] معشوق [illegible]

حکایت

[illegible]

فصل هشتم در [illegible] عدد طریقت

جو عاشق کار خویش [illegible] از دو دو گواه طلب [illegible]

[illegible]

[illegible]

این نکته [illegible] چون تو [illegible]

نظم

[illegible] عالم [illegible] عشق [illegible]

نظم

[illegible] شاخ و برگ [illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

قطعه

[illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

حکایت

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

فصل [illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

حکایت

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

حکایت

[illegible]

نظم

نظم

شعر

حکایت

نظم

فصل چهارم در بیان ارباب عشق

نظم

نظم

نظم

نظم

نظم

نظم

نظم

حکایت

[illegible]

[illegible]

نظم

[illegible] عشق [illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

[illegible]

نقش دوم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

شعر

[illegible]

نظم

[illegible]

شعر

[illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

شعر

[illegible]

فصل هشتم در جد و اجتهاد

[illegible]

نظم

پروانه چند که بر باد ... شمع [illegible]

صد بار ... بنواز [illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

مثنوی

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

حکایت منظوم

[illegible]

[illegible] سرگشته [illegible]

فصل [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] علایق و عوایق [illegible]

[illegible] غفلت [illegible]

نظم [illegible]

[illegible] **مثنوی** [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] **مثنوی** [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] **مثنوی** [illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

مثنوی

[illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

[illegible]

مثنوی

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

مثنوی

[illegible]

مثنوی

[illegible]

مثنوی

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

نظم

[illegible]

شعر

[illegible]

نظم

[illegible]

شعر

[illegible]

مثنوی

[illegible]

نظم

مثنوی

حکایت

مثنوی

مصرع

مثنوی

نظم

رباعی

مثنوی

حکایت

نظم

نظم

مثنوی

حکایت

نظم

مثنوی

مثنوی

نظم

مثنوی

[illegible] الارواح

[illegible] حسن [illegible] لطف [illegible]

[illegible] حسن و لطف [illegible] عالم [illegible]

بدایع و لطایف [illegible]

و طرایف [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] عشق [illegible]

[illegible] عشق [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
خنده [illegible] دارد
[illegible]
یار ما در [illegible] از خلوت
کار ما [illegible] باز دارد
[illegible]

امید او چراغ ما را [illegible]
نا امید او چراغ [illegible]

[illegible] وماه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

حال هم از دل پر ستم
بیچاره کار دوستی چرا ام

[illegible]

در خوبان بین خوب دیده ام

[illegible]

[illegible]

[illegible]

درفضای ... دست تو ل منم
درو ... تاب ... جهان ... منم

غصه و ... بول ... منم
و ... عشقان ... منم

تا ... دردم ... زلف تو
چون ... تیغ ... منم

... صف ... جهان
... ذرو ... جانان

... کار ... خورشید ... کارم
... جهان ...

... کو ... دو ... دو ...
... دو ... زلف ...

جام ... جهان ... ماه ... تو
... دلان ... جهان ... دوران

... یک ... دوران ... ماه
... دل ... جهان ... دوران

... دل ... غم ...
... مرا ... دل ...

... ماه ... دوران
... جهان ...

... دل ... شکر ... دلم
... نوش ... جان ...

... جهان ... دوران
... کام ... تو ...

دلبا جید جوان ... جهان
... جید ... جهان

... کوی ... سرو ...
... جهان ...

... دل ... جان ...
... عاقل و دانا ...

... جان ... جهان ...
... دوران ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ازان رفت یار را

[illegible] ازان رفت یار را

[illegible] ازان رفت یار را

[illegible] ازان رفت یار را

[illegible] ازان رفت یار را

[illegible] ازان رفت یار را

[illegible]

[illegible] ... در خون است
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

گو همه عالم [illegible]

گو همه عالم [illegible]

کار دل کام [illegible]

عشق [illegible] دل

نیست دل آن دل که [illegible]

دل که بنور [illegible] عشق [illegible]

گوش آزاد [illegible]

آنچه در [illegible]

ما در [illegible]

[illegible] غلط [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

گفتند جنون ورق ...

ورق زاکبوان ورق ...

تو در ازل ...

[illegible]

عشق ...

از دلم [illegible] آه [illegible] سر زده

چون ز تاب [illegible]

[illegible] خون دل [illegible]

[illegible] عشقم [illegible]

زخم [illegible] بهار

[illegible]

گداز

[illegible]

دور گردون [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چشمش بسوی سال زال نوبهار
... نرگس چشمت غزال ...
[illegible]
غصه و عشق ...
[illegible]
کوشش ... بر ...
نارک ... عقیدت ...
[illegible]
ارزان ...
[illegible]

گر خورشید [illegible] زبانان [illegible]
خورشید اندر جهان [illegible]

[illegible] عقل [illegible]
[illegible]

عقل را آینه [illegible]
بیت ازو [illegible]

[illegible] صفات و جلال
[illegible]

[illegible] عقل
[illegible] عقل

[illegible] عقل [illegible]
نوازیده نقطه [illegible]

[illegible]

[illegible] عشق [illegible]

[illegible]

[illegible]

فارغ از رنج و صلح و جنگ آمده

[illegible]

عشق [illegible]

[illegible]

عشق ورود [illegible] جفا [illegible] خار خار
فارغ [illegible] نقصان [illegible]
[illegible] عشق [illegible]
[illegible] آن کراه داد
[illegible] عشق [illegible]
موی آتش [illegible] و [illegible]
شعلهٔ آتش [illegible] صد رنگ گل
ازو [illegible] عشق [illegible]
هفت [illegible] آسمان
[illegible] عشق [illegible]
[illegible] آورت
پروانه [illegible]
عشق [illegible] معراج [illegible]
[illegible] عشق
عشق را [illegible]
[illegible] عشق
عشق [illegible] جو دل
عشق [illegible] جان [illegible] جو دل
[illegible]
[illegible] عشق
شعلهٔ [illegible] چراغ [illegible] عشق [illegible]
[illegible] عشق [illegible]
ازو فروغ عشق جان [illegible]
عشق [illegible]
[illegible] عشق [illegible]

رو دل [illegible]
[illegible]
[illegible] عشق [illegible]
[illegible] دل [illegible]
[illegible]
ازو [illegible] وصل [illegible]
[illegible] ازو [illegible]
[illegible] دل [illegible]
[illegible] دل [illegible]

از دم او لطف حق ... [illegible]

[illegible] ... از گل ... [illegible]

جام ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

زبس داده درون ... عدد
چو صبح صادقش ... سپید
مرادش ... عالم ... اوج اقبال
... خورشید ... اقبال
... [illegible]
خطا گفتم ... عالم ...
غلط گفتم ... گردش
... گردان ... پیش
کرد دوران ... ز ...
ز نرگسدان ... [illegible]
گل ... عدل او ...
... سخن
چو باد قهر او در باغ
نسیم از غنچه باد ...

... [illegible] ...
نیفزود ... سر ... شکفته
... چون ... سر کشیده
... عشاق ... [illegible]
... بالا ...
... عبرت ...
... [illegible] ...
... ز ... کرد ...
... خورشید ...
... چو ... [illegible]

... [illegible] ...
... چو ... [illegible]
... فلک ... [illegible]
... ز ... سر ...
... [illegible] ...
... سر کشیده
... ز افلاک ...

... [illegible] ...
فلک چون ... [illegible]
... [illegible] ...
... عشق ... [illegible]
... [illegible] ...

وله

[illegible]

کمال قضا دیدند [illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

دل [illegible]

[illegible]

قضا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قضا وقدر [illegible]

[illegible]

در معنی گوهر کشیده
شده پیچیده چون عصا ... دیده
گره در ... ازبار ...
و بعد از آن ...
تنش چون شمع ... پایش ... جامش
کلاهش کلاه ...
بر ... ازل ...
چو دریا کاسه ... چو دریا باش
و با موج ...
ز ... نقش ...
... و دارم
بنکه ...
چو پروانه ...
نظر با کرده ...
شده در ...
چو بشنید ...
سرم را ...
چو ...
بدان ...
چو ...
...
چو ... خورشید ...
زمانه ...
... ای ...
...
...
چو بوسه ...
جانش ...
...
...

جو دیدم آن ناتوان مضطر حال [illegible]

چو بستان پادشاه عالم آرا [illegible]

[illegible]

عطار روی [illegible]

[illegible]

طوطی [illegible] سلام [illegible]

[illegible]

برنمی آید برون [illegible] تنگی
[illegible]

[illegible] از موج [illegible]

[illegible]

تیغ همچون دل ز مینا باز رنگ
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بوصف غلامان آن برگزیده
چو ترکان پیش چشم صف کشیده
[illegible]
[illegible]

سخن [illegible] چون زبان
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

در آن وقت از افتادم به پا [illegible]
غلام [illegible] بود است آنجا

[illegible] چو صبح [illegible] کرده بود

[illegible] دیده [illegible]

[illegible] کنیزان [illegible] کاینات

کنون خواهم قدم در دره کندم
ز [illegible] خود را آرزم

[illegible] گفت کو [illegible]
مرا خنده قضا را گریه [illegible]

زبس ره پیچ در پیچ [illegible]
جوابش کرد [illegible]

[illegible] در اندیشه [illegible] بنشستم
[illegible]

[illegible] خاطر [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] در [illegible] دره [illegible]
[illegible]

قضا را [illegible] بود
تمام راه با مادر سفر بود

[illegible] رخ [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] عشق [illegible]

[illegible] به پا [illegible]

دران [illegible] ویرانه بود
[illegible]

بجا مانده [illegible]
چو کوه بیستون [illegible]

شده [illegible]
زمین [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چو دردم [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چو دیدم مجمعی از سروران
شد آماده ز بهر شیرگیران

چو شرکان خلق را جانب سیه پوش
ز غم گریان نشسته دوش بر دوش

چو دیدم حال او و جمع ایشان
کشیدم این نگه در گوش ایشان

که ایام جوانی بسر آمد
کرا کو هر ازدرد دل برآمد

چو ایام که گوهر [illegible]
ز دوق [illegible]

چنین گفت [illegible]
[illegible]

زبانرا [illegible] چون [illegible]
[illegible] کشت [illegible]

ازان صوم [illegible] آمد ز دل
و دوران [illegible]

خیال [illegible]
[illegible]

تقاضا [illegible]
[illegible]

روان [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

زمین و آسمان [illegible]
[illegible] عروسی

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

نواسنجان مجلس [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

بجان شهره خاصان است داری
فلان کله بسته دارد است داری

زدل دوراز طرب آگه از تن
تو تیغی با تمام جان ببر [illegible]

وبالا و بالا نصف ارزشاد و کام
قاتش با تمام از نادانی

چو بیم ره بدین اعزاز رفتن
نشاید از نقضا و بار رفتن

که دور [illegible] ارواش انبوه گشته
بوید انش بغم اندوه گشته

[illegible] از قضا در [illegible]
چو پا بر قدم دیگر جا

سر کشش خرابو
[illegible] از کوب از رو

روش خون پیر در روز [illegible]
زهی خشم سودا [illegible]

که هر کس بود از دو گونه [illegible]
[illegible]

سواره شوق و بستی [illegible]
قدم بر رفت آن دل [illegible]

هر کس [illegible] ابوان قهری
ستوده [illegible]

بهر کامی بدل خون آلود کام
بتیغ از هر قدم در دیده کامی

زمین طوفان ازو [illegible]
در سی درگل [illegible]

خیال [illegible]
پیش از [illegible]

نشست اندر چون رازق فلاد
تو لطف آسمان زجاک [illegible]

[illegible] نقش [illegible]
خبر [illegible] از دود [illegible]

فرودش از دوع بیلوئی [illegible]
زبهر الصدقات چون [illegible]

طرق فاک [illegible]
نظرها و روزگان [illegible]

نوار سلطانان بخشد [illegible]
[illegible] ناحق دارد ابیک

[illegible] خدا [illegible]
ذره در جان [illegible]

سرادان کاو [illegible]
[illegible]

رفیقان [illegible]
نشسته [illegible]

چو کاو [illegible]
بر دل اندر جان [illegible]

[illegible] فلاک
[illegible] جان [illegible]

[illegible] غو [illegible]
[illegible]

طرب [illegible] زبر [illegible]
نظر [illegible]

زدانش [illegible]
عاری را چو [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible] نوش
[illegible]

[illegible]
[illegible]

زمان [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

بچشم تو چو بیضه طوطیان
نه برگ تو چون خار از کف پای
خار با خش کرد ... زیس بار ... برگ
زبس ... نقش روی او
... آتش ... جان
دلم ... چون ... آتش
زخون دل ... سر
... آتش ...
... نقش ... آتش
گریبان ... گل
نقش ... ترا ... گل
... آتش ... دل
بهر کاری ... نقش
شمع ... شد

آتش ... آلوده
... آتش ... جان
لالان ... آتش
... آتش ... شد
... [illegible]
... آتش ... شد
... آتش ... دل
... دل ... جان
... [illegible]
... آتش ... شد
... [illegible]
... آتش ...
لالان ... آتش ...
... [illegible]

بیت

کباب آتش [illegible] ز شوق لاله داغ آتش
[illegible] که خاکستر آتش [illegible]

چو طفلان گرم آتش بازی عشق
قدم در جان و دست انداز در عشق

[illegible] آتش [illegible]
[illegible]

[illegible] آتش [illegible]
[illegible]

[illegible] آتش [illegible]
[illegible]

[illegible] آتش [illegible]
[illegible]

[illegible] آتش [illegible]
[illegible]

[illegible] آتش [illegible]
[illegible]

[illegible] آتش [illegible]
[illegible]

[illegible] آتش [illegible]
[illegible]

[illegible] آتش [illegible]
[illegible]

بیت

هزاران سال [illegible] سلسبیل
[illegible]

هزاران سال [illegible]
هزاران نامه [illegible]

هزاران سال [illegible]
[illegible]

هزاران سال از غلامان [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

ولیکن آتش [illegible] هیبت
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

گل ز بهارستان ناب [illegible]
دل و آتش جان [illegible] باب
[illegible] عشقش [illegible] آتش [illegible]
[illegible] آتش [illegible]

[illegible] وفا [illegible]
[illegible] آتش [illegible] یارم
[illegible] آتش [illegible]

جان [illegible] از بهر کناره
[illegible] آتش عشق [illegible]
[illegible] آتش [illegible]

نشستی در هر قدم [illegible]
[illegible] آتش [illegible] دادم
[illegible] آتش [illegible]

هر کار [illegible]
[illegible] آتش [illegible]

تمام ره [illegible]
[illegible] عشق [illegible]
[illegible] آتش [illegible]

دلش [illegible]
[illegible] عشق [illegible] آتش [illegible]

[illegible] آتش [illegible]
[illegible] آتش [illegible]
[illegible] آتش [illegible] شعله [illegible]

[illegible] آتش [illegible]
[illegible] آتش [illegible]

سینه [illegible] شعله [illegible]
[illegible] آتش [illegible]
سینه عشق [illegible]

[illegible] آتش [illegible]
[illegible] آتش [illegible]

[illegible] آتش [illegible]
[illegible] آتش [illegible]

دل و جان [illegible]
[illegible] آتش [illegible]
[illegible] آتش [illegible]

[illegible] آتش [illegible]
[illegible] آتش [illegible]

بسم

ز نور دیده در آید [illegible]
بشنو [illegible] دلارام [illegible]
گشته [illegible] جان [illegible]
چو جانا یار [illegible]
[illegible] عشق [illegible]
[illegible] عشق [illegible]
[illegible] خود [illegible]
گرچه جان اندیشه [illegible]
[illegible] دلم [illegible]
چو نقش خال او [illegible]
کلاه از کلبهٔ مسکین ما بر [illegible]
[illegible] وصال [illegible]
[illegible]

بسم

خاک آن کوی [illegible]
قضا [illegible]
[illegible] جمال [illegible]
[illegible] خوش [illegible]
[illegible] قضا [illegible]
دو بار [illegible]
[illegible] رخسار [illegible]
[illegible] صحرا [illegible]
[illegible] زلف [illegible]
[illegible] غنچه [illegible]
زلف و گیسوی [illegible]
خدا [illegible]

سوختگان [illegible]

آخر شده ام درد نا کلیده
این کلمه را بجز بکار کلیده

نقش را جلوه داده بخش
بهر ما چون نظاره عرض بخش

بی عشق را بهره دهی بر دار
از ازل جلوه داده ایم بر دار

خداوند را دلم گرفت از ان ابو [illegible]
نقش را سینه از ازل بر ده ایم [illegible]

نا خن از ... و دل از ان سنگ
زهر را شعله تیغ در او ... سنگ

عو ... بیش ده بر این ... را
بینات طور ... بهار ... را

سه دانه دل ادهم آن زام جهان داد
جنین اله ما نصیب ... آن داد

بجانب دل ... فروده ... سر
دل ... پروانه ام ... پر

دل ... زان الا ... جلال ... بن
... ... [illegible]

... را ... ابیل
دل ما ... ایستاده بیل

دل را ... شعله ... دوش
دل ... گوهر ... فانوس ... [illegible]

... ... رسیل آتش
جلوه ... چون ... آتش ...

... را ... خواهم ... عبادت
... ... [illegible]

... ... [illegible]

... ... [illegible]

... ... [illegible]

... ... آتش ... عشق
... ... عشق

دل ... سوز از عشق آتش ... هم
دلت چون ... نام ... جام ... جام

الست ... از ... عشق آتش ... ورد
الست ... تیخ ... بر ... جام ... رد

به بین ... از عشق ... چو آموس
به بین الام ... عشق ... فانوس

نور عشق ... چرخ ... بیس
کز ... دل ... بیس

کز ... دل ... نغمه ... روام
دل ... الا ... ... نم

ما ... آتش ... حرس ... نصیب
دل ... آتش ... دخ ...

... ساز ... سنا
گرد ... کعبه ... سنا

... گوش ... دل ... گوش ... دل کن
... تیغ زبان ... کل کن

... بر ... ادم ... دیده
همه کوشش ... چشم ... دیده

زبان ... شوریده کالک شعله تحریر
جنین ... زبان ... تقریر

... ...
چه ... خوانده ... ...

... عدل ... فا ... ...
عرش ... عدل ... فا ...

... ...
قیامت ... ...

... ...
زمین ... ...

... ...
سپیح ... ...

... ...
... ... [illegible]

... ...
طریق ... ...

... ...
زمانه ... ...

درکنار زلف کوی دلربای سرکشش

بعد ازین جان در ره او داده

اگر خواهد جان در راه او داده

خیال آلوده عشقش

زبان بی دیده دل

بعد از آن ...

هرکو نداند

صلاح کار در کوی ...

زحام

بصد ناخن

وز آن ابنا بنا خوش

چو ...

چو بال انتظار از ده فرو ریخت [illegible]

[illegible] بشکست [illegible]

بجوم شوق در دل [illegible] فرو

اجابت [illegible] عصیان [illegible]

[illegible]

[illegible]

ابتدا ... بسم الله الرحمن الرحیم ... [illegible]

تقریر قدرت ... [illegible]

[illegible]

سپس ... [illegible]

نقش ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چنین [illegible] توقیع

[illegible]

ولــه

[illegible]

بیت
درآن کجا که لطف حسن یافت
تا بنازد غازه جمال ... بیت
زآتش حسن ورخ ... ناز
کرشمه ... کوروز
کهرد آلود ... لاله تراوش
کرمیان ... قطره زاد
زمین ... کلک حسن ... بیت
ورود دوزخ وباد
زلال ... عرق آلود
بخت ... خط آلود
درآن حسن ... افتاد
کلک عشقش ...

تمام حسن ... کلام را
رخش ... حسن ...
... دل ... تو نشانه
درین ... بیت
بغیر ... دارد ...
وله
بجز ... نشیمن
رنگ گل ... بیت
... بیخودانه
بیت ...
سرا ... بیت
... حلیه ...
جو ... دل ... بیت
ور ... دل آمده

وله
... عادل
... ذوق ... دل
خبر ... دل
نقش ... بیت
... دل ... ماه

بیت
چشم قطره ... عادل
... دل
غم ... بیت
پیرانه ... عالم
... عالم ... بیت
... دل ... بیت
... دل ...
... غنچه ... بیت
شکسته ...

... لاله ... دل
... دل ... بیت
... آمد
... دل آمد

... دل
... دل ...
غمش ... بیت
... دل ...
... دل ...
... ده

زنان آسمان عاشق بشگفت هست
قطره ... [illegible]

بسته محمل
درد دل ... [illegible] ... زنده دل
کره کش آرزو دارد خود زنده دل

... سر خشک بیوند خست
خیالم از دل خون خست
جان زنده ... [illegible]

شمشاد
بود دل ... [illegible]
چمن باشد و گل ... [illegible]

... کوه کوکو
... [illegible] ... کوکو
بیا ... [illegible] ... کوکو

... آرزو دل
برتر ... [illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

عیسی ... جان
کاوش را ... خط
بجو ... ولاوصل لاتدو
کاوش گوهر ...
... تفصیل ...
ز وصلت ... جان
شراب ...
... چون یار ...
بود وصل ...
چو ...
ولد
...
چنین گوهر ...
زاتش ...
دهانش ...
ز وصل ...
دهان ...

... ولاوصل ...
... بیت
قطع ... عشق ...
وا ... عشق ...
ولد
... جان ...
... عشق ...
ولد
...
... خوش
...
... عشق ...
... از وصل ...
... از وصل ...

... خیال ...
... خیال ...
... عشق ...
... ز ...
ولد
...
...
دهان ...
... در غم
داغ از ...
باید وصل ...
... وصل ...
جان ...

... عشق ...
... عشق ...
در آمد عشق ...
نقش ...
وجود ...
...
... داغ ...
ز وصل ...
جان ...
... وصل ...
ز عشق ...
عرض ...
... از ...

... عشق ...
تقدیر ...
ولد
لاله ...
چنین ...
... وصل ...
ز منزل ...
ولد
... وصل ...
... دل ...
ولد
... گفتم ...
...

... وصل ...
خیال ...
...
ز وصل ...
چنین ...
ورق ...
...
در دل ...
... جان ...
جو دل ...
... جان ...
ز وصل ...

کز ذوق قصابی تو ورجانه و دکان
اگر از ذوق جان داد ...
غرض جانا ... قصاب جانا
... تیغ زبانها

چو دیدم شاخ نازک ... جالبو
... درد ...
صبا را ... آرزو کردم ...
... دلی ...

... بستنی
... کتاب ...
... دل
... چون ...

شود ... تیغ و کوتاه
عرض ... کوتاه

ولە
... جمع و عادل
... دل
... جام ...

ولە
شدم ... قبله ... عرض
... لعل ...

... نشسته
... نشسته
زنی ... بستن ...

سر آورد ... زادم
کشیدم ... آدم

... کلاه ... نشسته
... بستنی

... جانه ...
... سیه ...

... بانم
... بانم

ولە
نهم ... خوش ...
... پیشانی ...

... لالە زار ... سوختە
... شعلە ...

که ... ناله ... خورد
... زلال ...

کە ... همه با ...
... از ... جوانی

کە روز ... لطف ... جاده
... دو ...

... عکس ... گردن
... گردی

... جوانی
... تو ...

گل ... آمدی
کجا بود ... آمد

... زنده ...
... بادە ...

... دور ...
قضا را ...

... گلستان ...
... زنده ...

گذر ... خاک ...
قطع آن ... قطع

... عنقا ...
... وداع ...

... زندگی ...
... شود ...

... خاک دارم
... بادە ... خانە دارم

ولە
... باغ ... بیش ...
... شنیدم ...
... ناله را ...
... افتاده ...

سمت
نقاشی تو که صورت اردیبهشت
ز رو بینش که باز تک ملک
نقش نو کاو ... کشش
چو بر سیدی ... خوش
اگر وارد ... آغوش
بهر که جلوه دست و گریبان
غبار رفته حرس نقصان
لب
خیال ... که از درون ...
بچشم ... از ... برای
از دو خواب آگاه ... آغوش
بهر که ره ... هم آغوش

ولہ

محمود و عادل
ز هم فرود ... محال
... صورت ... نقش
که ... لا جوی ...
... ... بنیاد ...
چه ... ... سر
علاج ... ...
سمر ... ... زبان
که ما را ... ... خود
ولہ
باران ... ... و دوران
ز بسکه ... ...
غرور ... ...
شوخ ... ...

ولہ

سمر از دوران ... ... گوشی
خوش ... ...
... ...
قدم نو ... ... عطر
... چون ... ...
چون باد ... ...
ای ... ...
خوبان ... ...
که ... ...
... ... کشش
بیاد ... ...
سر ... ...
بهر که ... ...

سمت
و کمال ... محال ... تو
زخون ... ...
... خوش ... ...
وهم ... ...
فرو ... ...
تغافل ... ...
کلیه ... ...
کرد ... ...
پیش ... ...
اگر ... ...
... ...
آن ... ...
نفاجات ... ...

... خویش
... ...
وشنیده ... ...
... ... آزار
از ... ...
که ... ...
لاله ... ...
بهر ... ...
سر ... خواه ...
... ...
... ...
... ...
شوخ ... ...
ولہ
... ...
... ...

سمت
نقش ... ...
فتح ... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
دو ... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
ولہ
... ... باغ
... ...

وله

چو داغ غم به سینه [illegible]
[illegible]

نظاره [illegible]
نفس [illegible]

[illegible]

وداع جام [illegible] نظاره
چو چشم [illegible] شکسته

[illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

وله

[illegible]

[illegible]

بهار و دیده [illegible]

بسمه

[illegible] دلرا [illegible]

[illegible] سودا [illegible]

در دل [illegible] کرده [illegible]

چنین [illegible]

[illegible] عقد [illegible]

ولـه

[illegible]

در آمد از [illegible] زلف [illegible]

[illegible] چشم [illegible]

یکی [illegible] معشوقه [illegible]

[illegible]

یکی دیگر [illegible]

[illegible] عاشق [illegible] دنیا

[illegible] آتش [illegible] فتنه [illegible]

[illegible]

[illegible] غنیمت [illegible]

[illegible] دلرا [illegible] عشق [illegible]

[illegible]

بسمه

[illegible] سیم [illegible]

[illegible]

بین [illegible]

[illegible]

ولـه

[illegible] نقش [illegible]

[illegible] بخت [illegible]

[illegible] لاله [illegible] صورت [illegible]

[illegible] صورت [illegible]

[illegible]

لاله زار از ... نتواند [illegible]
چو نقش ... خیال [illegible]
زنار ... خیال چهره ... [illegible]
محو دار ... [illegible]
زبس ضعیف ... [illegible]
غبار ... نشسته ... [illegible]
زلف ... [illegible]
نقطه ... [illegible]
نظر ... محو ... افتاد
حسن ... بسمل ... شاد
بخوابم ... تشویش
بتو ... [illegible]

ارزانم ... نشسته مجلس ... دل
در ... [illegible]
لاله زار ... آغوش
سر زده ... [illegible]
... نشسته ... [illegible]
نقش ... نظاره [illegible]
... بسته
... نشسته
... داغ ... [illegible]
... نشستن ... [illegible]
... دیده ... [illegible]
... نشسته
... نشسته [illegible]

عجب ... خارا
گرچه ... [illegible]
خط ... [illegible]
گل ... [illegible]
چنین ... [illegible]
... [illegible]
... نظر ... [illegible]
نظام ... [illegible]
جان ... [illegible]
... [illegible]
... لطف ... [illegible]

... [illegible]
دست ... [illegible]
... [illegible]
پا ... [illegible]
امید ... [illegible]
... [illegible]
ز ... [illegible]
خنده ... [illegible]
اگر ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

خیال ... [illegible]
سر ... [illegible]
... [illegible]
گل ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
قلم ... [illegible]
داغ ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
در ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
بوزد ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

شکفتن بهار ما جام [illegible] / [illegible] دوات دانش کام [illegible]

[illegible]

چراغ از [illegible] / [illegible]

فروغ از [illegible]

[illegible]

نقاب نوروز [illegible] / [illegible]

[illegible]

بهار [illegible]

[illegible]

[illegible]

بقصد ... قصیده

[illegible]

قیامت جلوه آغاز نشانها

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وان دگر چون کشتی بادبان [illegible]

وان دگر اندر ازدحام [illegible]

چون نگارین [illegible]

جمله [illegible]

[illegible]

ز [illegible] صید بود ان [illegible]

چون [illegible]

[illegible]

[illegible]

بس

کودکان خندان و دانایان ترش
از جگر غم زاید و شادی ز شش

چشم کودک همچو خر در آخرست
چشم عاقل در حساب آخرست

او در آخر چرب می‌بیند علف
وین ز قصاب آخرش بیند تلف

آن علف تلخست کین قصاب داد
بهر لحم ما ترازویی نهاد

رو ز حکمت خور علف کان را خدا
بی‌عوض دادست از محض عطا

فهم نان کردی نه حکمت ای رهی
زانکه حق گفت کلوا من رزقه

رزق حق حکمت بود در مرتبت
کان گلوگیرت نباشد عاقبت

این دهان بستی دهانی باز شد
که خورندهٔ لقمه‌های راز شد

گر ز شیر دیو تن را وابری
در فطام او بسی نعمت خوری

ترک جوشش شرح کردم نیم خام
از حکیم غزنوی بشنو تمام

در الهی‌نامه گوید شرح این
آن حکیم غیب و فخر العارفین

غم خور و نان غم‌افزایان مخور
زانکه عاقل غم خورد کودک شکر

قند شادی میوهٔ باغ غمست
این فرح زخمست و آن غم مرهمست

غم چو بینی در کنارش کش بعشق
از سر ربوه نظر کن در دمشق

عاقل از انگور می بیند همی
عاشق از معدوم شی بیند همی

جنگ می‌کردند حمالان پریر
تو مکش تا من کشم حملش چو شیر

زانکه زان رنجش همی دیدند سود
حمل را هر یک ز دیگر می‌ربود

مزد حق کو مزد آن بی‌مایه کو
این دهد گنجیت مزد و آن تسو

بس

گنج زری که چو خسبی زیر ریگ
با تو باشد آن نباشد مرده ریگ

پیش پیش آن جنازه‌ات می‌دود
مونس گور و غریبی می‌شود

بهر روز مرگ این دم مرده باش
تا شوی با عشق سرمد خواجه‌تاش

صبر می‌بیند ز پرده اجتهاد
روی چون گلنار و زلفین مراد

غم چو آیینه‌ست پیش مجتهد
کاندرین ضد می‌نماید روی ضد

بعد ضد رنج آن ضد دگر
رو دهد یعنی گشاد و کر و فر

این دو وصف از پنجهٔ دستت ببین
بعد قبض مشت بسط آید یقین

پنجه را گر قبض باشد دایما
یا همه بسطه بود او مبتلا

زین دو وصفش کار و مکسب منتظم
چون پر مرغ این دو حال او را مهم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

همه

ور چنان عارفی و با طلبی
گو بود چون صبح کاذب بی نبی

گر بود صبح صادق از نور رب
گر گرد او گردد ز رنج و تعب

تا که من از حال و عمر آن ازاده ام
گرد از احوال ... افتاده ام

در احوال و غذا از حال بود
نور احوال گر ز قرآن بود

تو هم گر یاری ... ازین بجی
من نگاه دیده بیا بسم ... سبق

آن نیاید هم از آن کو مخلصان بود
تو عود از درون ... آن عود

آتش عشق ... از ... تافتن
تو برابر ز ... عشق ... یافتن

یار بیدار ... بار ... عجب
ز آن ... ای ...

همچنین ... که لطف ... ناز
تو ... از ... ازو ...

همچنین ... که لطف ... بار است
همچنین ... در ... بخشش ...

چو ... که باد و ... در

همچنین ... که لطف ... بیان است
چونکه ... عظیم ... ان ...

همچنین ... لطف ... جو ...
چونکه ... چون ... شود

... کو ... آمد ... ازین ... راز
... که ... از ... آمد ای ...

تو ... ای ... که ... یار ... و ... بار
... خود ... چو ... یار

... بدو ... سر گرفت
او ... چنان ... ببرد ... آن ...

تمثیل ... چون ... چون
او ... در ... علا ... وقت ... شود

آن نجوید ... جفت ... ازین ... آن ...
... یار ... اده ...

تو ... درین ... جوش ... چو ...
... ازان ... که ... خوش ...

همه

بلبل ... ازان تخم ... داغ
تا ... چو ... باغ

... همچو ... آن ... از ... چاره ...
چون ... پیش ... در ...

... پرده ... من ...
... کو ... در ... ازین ...

تا که خود ... در ... دوش ...
تا ... ازین ... اوان ...

زانکه ... از عالم ... شود
همچو ... خواب ... شود

... چون ... گر ... ازان ...
... درو ... خواب ... را

پیلبان را ... و ... داغ
... که با ... عالم ... را

گوش ... از ... که با ... خود را

آن ... که ... از ... ازین
... چو ... از ... ازین

... تو بودم ... از ... ازین

... درد ... آزادی
... پیش ... در ... اندرو

... هم ... اندرین
... دو ... در یک ... تن

... در ... شدم
... از ... شدم

روح ... ازان ...

... تیزی ... ازان ... بیرون
در چاه ... صفا ... نغزی

تا تو ... علم ... صفا ... نغزی

چون ... شد ... نور و ... پاره ... گر
... گر ... خود ... گذر

... گردن ... که ...

از خدا ... خواه ... تا ... بیش ... نکتها
در ... و ... در ...

... از ... ان ... گر ... شد ...
... از ... ازان ... ز ... ...

... آن ... قوم ... دل ...
زان ... آن ...

... عاشق ... شود
... بیش ... از ... بالا ...

چون ترا ... غلامی ... ان
... آن عاشق ... بیش ...

... سر ... را ...
... سر ... گر ... باب

شل زان ... در ... سر ... گر ... آب
خود ... بیش ... زین

... ست ... و ... در خطاب
آنکه ... جور ... آب

... گره ... و ... ماه ... ور ...
... بعد ... هر ... دوران

... سر ... آب ... باران ...

آن شنو ... [illegible]
آدمی را دوست ... [illegible]

بادرش ... [illegible] گره
وارهد ... زین ... [illegible]

گفت سر گر چه نخوانند این گروه
زاتفاق بانگشان دارم شکوه

پیش دلم ... [illegible] بود
زاتفاق ... [illegible]

گفت ... حجاب بوده است این
کار از آن ... [illegible] در زمین

بیند او کار ... خویش کن از ...
زود پیش ... [illegible]

وقت ... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

آب خضر از جوی نطق اولیا
می‌خوریم ای تشنهٔ غافل بیا

گر نبینی آب کورانه بفن
سوی جو آور سبو در جو فکن

چون شنیدی کاندرین جو آب هست
کور را تقلید باید کار بست

جو فرو بر مشک آب‌اندیش را
تا گران بینی تو مشک خویش را

چون گران دیدی شوی تو مستدل
رست از تقلید خشک آنگاه دل

گر نبیند کور آب جو عیان
لیک داند چون سبو بیند گران

که ز جو اندر سبو آبی برفت
کین سبک بود و گران شد ز آب و زفت

زانکه هر بادی مرا در می‌ربود
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

لشکر ... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]

ذره چو عقل از بست وز اوراد زمان
ذره در بوی طعام و نغمه خوان

گفت جوجی با پدر آی چند
واشد این ره خانه های ز رنگ

پیش تا تاریک بیت چون جان چو دود
با نوا از ذوق سلطان دود و دود

ذره در از بهر تبسم آسمان جاه
ز رنگ سبحه گو با شه پناه

گفت جوجی را پدر را بدر آمد شد
گفت ای بابا زین بنیاد شد

با نوا آفتاب نور آفتاب
ذره ای دل تاب ... با ماهتاب

ذره در بیش معمور و بام سقف
ذره در بهر صبا سبحه جام

این زمین ها کهنه گفت او بیک
خانه بار است پی ندارد و بیک

کور جو شه از چنین دل او را
آه از کور دل چو او را

جسم او که بوی رست گاه جلوه
چون شود در خانه کور و کبود

ز حصیر و ز انواع طعام
ذره در معمور ها صحن و بام

زنده او زنده داد با شوخ و شنگ
دم که گردد از ... کور تنگ

خانه بی زینهار و خار ستنگ
کور در و نا درست سینه ها زنگ

زین نمط داد از دو چون صدشان
یک ... چند از خوان عیان

یوسف وقت و جوان نیست بسیار
زین چه زندان بر او بر دار

زین نسق او صاف خارج شد
ورد دو دیده ها یک خون فشاند

خانه آمد که ماند بی ضیا
از شعاع آفتاب بسته با

پیش از ... ما ... از دل
محبس ... سبحه او پیچ

سبحه

گر بود از او سبحه لطف نون
چون زنده این بار به زنجیر برون

آن زمان از بیت ها خاک آورد
نو منی بیش ... گوی آن که

هست با هر جو بیک لالای است
صد چو ... ... آن هست

او بسبحه ... از تن ... بار هست
چه بیک سبحه آید روز ... است

... او خود ... از سیر آن ... یان
چشم ... تا بیخیان آن ...

از گل لالای ... نازل الا ... آن ... وصل
... لالای ... نصل ...

گوز او ... آن سبحه جان
قنوت سبحه های ما بیان

... بیار ... گرمی ... بی
گوش بو سبحه ... از ...

توجه ... ذوق ... ان ...
کاه ... از ... بعض آن ...

هر که ... آن ... او را ... ماند
هر که دیده ... اطلاع ... است

هیچ ... عقد ... ج
... آن ... کرمی ... خدا

دل ... او ... فراز ... او
بر ... ذوق ...

این جهان ... تن ... های روح
یونس محجوب از ... صبوح

صبر ... حال ... ساحل
صبر ... سبحه ...

... که ... دل ... او
... ... از ...

... سبحه ... آن ...
در ... از ... بعضی

... سبحه ... ... دل ... ج
صبر ... کلید الفتح الفرج

... سبحه ... فلک ...
... بعض ... انوار ...

سب

[illegible] نعل اندر پس
کره بوی [illegible]

از علمهای [illegible]
کان [illegible]

اسب [illegible] دریاب تو
ور نبیند [illegible] دریاب تو

ترسیدن کودک از آن شخص صاحب جثه و گفتن آن شخص که ای کودک مترس که من نامردم

کنگ زفتی کودکی را یافت فرد
زرد شد کودک ز بیم قصد مرد

گفت ایمن باش ای زیبای من
کو تو خواهی بود بر بالای من

من اگر هولم مخنث دان مرا
همچو اشتر بر نشین میران مرا

صورت مردان و معنی این چنین
از برون آدم درون دیو لعین

آن دهل را مانی ای زفت چو عاد
که برو آن شاخ را میکوفت باد

روبهی اشکار خود را باد داد
بهر طبلی همچو خیک پر زباد

چون ندید اندر دهل او فربهی
گفت خوکی به ازین خیک تهی

روبهان ترسند ز آواز دهل
عاقلش چندان زند که لا تقل

قصهٔ تیر اندازی و ترسیدن او از سواری که در بیشه میرفت

یک سواری با سلاح و بس مهیب
میشد اندر بیشه بر اسب نجیب

تیراندازی بحکم او را بدید
پس ز خوف او کمان را در کشید

تا زند تیری سوارش بانگ زد
من ضعیفم گرچه زفتستم جسد

هان و هان منگر تو در زفتی من
که کمم در وقت جنگ از پیرزن

گفت رو که نیک گفتی ورنه نیش
بر تو می انداختم از ترس خویش

سب

بس کسان را کالت پیکار کشت
بی رجولیت چنان تیغی بمشت

گر بپوشی تو سلاح رستمان
رفت جانت چون نباشی مرد آن

جان سپر کن تیغ بگذار ای پسر
هر که بی سر بود ازین شه برد سر

آن سلاحت حیله و مکر توست
هم ز تو زاید و هم جان تو خست

چون نکردی هیچ سودی زین حیل
ترک حیلت کن که پیش آید دول

چون یکی لحظه نخوردی بر ز فن
ترک فن گو می طلب رب المنن

چون مبارک نیست بر تو این علوم
خویشتن گولی کن و بگذر ز شوم

چون ملایک گو که لا علم لنا
یا الهی غیر ما علمتنا

[illegible] حکایت [illegible] فضول
در بیان جهل و عقل [illegible]

حیله و مکر اندرین ره [illegible]
بر گرفته نور [illegible]

کرامات ابراهیم ادهم بر لب دریا

هم ز ابراهیم ادهم آمدست
کو ز راهی بر لب دریا نشست

دلق خود میدوخت آن سلطان جان
یک امیری آمد آنجا ناگهان

آن امیر از بندگان شیخ بود
شیخ را بشناخت سجده کرد زود

خیره شد در شیخ و اندر دلق او
شکل دیگر گشته خلق و خلق او

کو رها کرد آنچنان ملکی شگرف
برگزید این فقر بس باریک حرف

ترک کرد او ملک هفت اقلیم را
میزند بر دلق سوزن چون گدا

شیخ چون اشارت و الهامات اش
شیخ واقف گشته از اندیشه اش

چون رجا و خوف در دل‌ها زد ان
نیست مخفی بود از سرّ ار زان

دل نگه دارید ای بی‌حاصلان
در حضور حضرت صاحبدلان

پیش اهل تن ادب بر ظاهرست
که خدا زیشان نهان را ساترست

پیش اهل دل ادب بر باطنست
زانکه دلشان بر سرایر فاطنست

تو بعکسی پیش کوران بهر جاه
با حضور آیی نشینی پایگاه

پیش بینایان کنی ترک ادب
نار شهوت را از آن گشتی حطب

چون نداری فطنت و نور هدی
بهر کوران روی را می‌زن جلا

پیش بینایان حدث در روی مال
ناز می‌آری چنین گندیده حال

شیخ سوزن زود در دریا فکند
خواست سوزن را بآواز بلند

صد هزاران ماهیی اللهیی
سوزن زر بر لب هر ماهیی

سوزن زرین درین [illegible]
که بگیر ای شیخ سوزنهای هو

سر برآوردند از دریای حق
که بگیر ای شیخ سوزنهای حق

گفت آری سوزن خود خواستم
[illegible]

ماهی دیگر برآمد در زمان
سوزن او را از قعر دریا [illegible]

رو بدو کرد و بگفتش ای امیر
ملک دل به یا چنان ملک حقیر

این نشان ظاهرست این هیچ نیست
[illegible]

باطنی جو [illegible]
[illegible]

سوی شهر از باغ شاخی آورند
باغ و بستان را کجا آنجا برند

خاصه کین باغیست کافلاک برگ اوست
بلکه آن مغزست وین عالم چو پوست

برنمیداری سوی آن باغ گام
بوی افزون جوی کن دفع زکام

تا که آن بو جاذب جانت شود
تا که آن بو نور چشمانت شود

[illegible]
[illegible]

چشم [illegible] بینا کند
سینه را [illegible] سینا کند

گفت یوسف ابن یعقوب نبی
بهر بو القوا علی وجه ابی

بهر این بو گفت احمد در عظات
دایما قرة عینی فی الصلوة

پنج حس با همدگر پیوسته‌اند
زانکه این هر پنج ز اصلی رسته‌اند

قوت یک حس فزاید باقی شود
ما بقی را هر یکی ساقی شود

دیدن دیده فزاید عشق را
عشق در دیده فزاید صدق را

صدق بیداری هر حس می‌شود
حسها را ذوق مونس می‌شود

کرامات آن درویش که در کشتی به دزدیش متهم کردند

بود درویشی درون کشتیی
ساخته از رخت مردی پشتیی

یاوه شد همیان زر او خفته بود
جمله را جستند او را نیز [illegible]

کین فقیر خفته را جوییم هم
کرد بیدارش ز غم صاحب درم

که درین کشتی حرمدان گم شدست
جمله را جستیم نتوان از تو رست

دلق بیرون کن برهنه شو ز دلق
تا ز تو فارغ شود اوهام خلق

گفت یا رب مر غلامت را خسان
متهم کردند فرمان در رسان

سر

با غبار غنچه گل آب [illegible]
با عادی غنچه گل [illegible]

با چمن گل غنچه دلوه
با علادی غنچه گل [illegible]

چون بهر دو آمد دل از او [illegible]
ار درون گرده هر دو در میان

ایان بهر از دریا [illegible]
در دهان هر یکی در [illegible]

صد هزاران ماهی از دریا [illegible]
در دهان هر یکی دری [illegible]

[illegible]
هر یکی از فواح [illegible]
سر آمد این هزار [illegible]

سر تختی [illegible]
[illegible] ارزان تختی [illegible]
هر هواداران [illegible]

خوش از بانع جون [illegible]
سر گستی از [illegible]
رو دو از زوج [illegible]

گفت او کستی [illegible]
تا تباشد [illegible]

تا کرا باشد [illegible]
من خوش [illegible]

[illegible] از دی [illegible]
نو ز دو [illegible]
نو ساده در [illegible]

سر گشته کار [illegible]
با همه [illegible]
از چه داده [illegible]

[illegible] نقب
گفت [illegible]
[illegible]

[illegible] شبان
[illegible]
سر [illegible]

[illegible] نفس
از [illegible] لطیف [illegible]
سر [illegible]

[illegible]
از [illegible]
[illegible]

[illegible] آرا ز حق
[illegible]
سر از این [illegible]

[illegible] لطیف
[illegible]

سر

نقش [illegible]
گر زدن [illegible]

[illegible] از آن زمان
هر [illegible]

[illegible] عجب
از [illegible]
چون [illegible]

[illegible]
آن [illegible]
از [illegible]

[illegible]
کار عجب [illegible]
یک بود [illegible]

[illegible]
تا [illegible]
من [illegible]

[illegible]

[illegible] یکدیگر
چارکس [illegible]
[illegible]

[illegible]
فارسی [illegible]
جمله [illegible]

گفت [illegible]
[illegible]

گفت [illegible]
این [illegible]
من [illegible]

گفت ای [illegible]
این [illegible]
من [illegible]

[illegible] از قبل
آن یکی [illegible]
[illegible]

[illegible]
در [illegible]
گرد [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
سر [illegible]

[illegible]
[illegible]
از [illegible]

غزل
[illegible]
چو [illegible]
این [illegible]

یک درمتان می‌شود چار المراد
چار دشمن می‌شود یک ز اتحاد
گفت هر یکتان دهد جنگ و فراق
گفت من آرد شما را اتفاق
پس شما خاموش باشید انصتوا
تا زبانتان من شوم در گفت و گو
گر سخنتان می‌نماید یک نمط
در اثر مایه نزاع است و سخط
گر سخنتان در توافق موثقت
در اثر مایه نزاع و تفرقت
گرمی عاریتی ندهد اثر
گرمی خاصیتی دارد هنر
سرکه را گر گرم کردی ز آتش آن
چون خوری سردی فزاید بی‌گمان
زانکه آن گرمی او دهلیزی است
طبع اصلش سردی است و تیزی است
ور بود یخ بسته دوشاب ای پسر
چون خوری گرمی فزاید در جگر
پس ریای شیخ به ز اخلاص ما
کز بصیرت باشد آن وین از عمی
از حدیث شیخ جمعیت رسد
تفرقه آرد دم اهل جسد
چون سلیمان کز سوی حضرت بتاخت
کو زبان جمله مرغان را شناخت
در زمان عدلش آهو با پلنگ
انس بگرفت و برون آمد ز جنگ
شد کبوتر ایمن از چنگال باز
گوسفند از گرگ ناورد احتراز
او میانجی شد میان دشمنان
اتحادی شد میان پرزنان
تو چو موری بهر دانه می‌دوی
هین سلیمان جو چه می‌باشی غوی
دانه‌جو را دانه‌اش دامی شود
وان سلیمان‌جوی را هر دو بود
مرغ جانها را درین آخر زمان
نیستشان از همدگر یک دم امان

هم سلیمان هست اندر دور ما
کو دهد صلح و نماند جور ما
قول ان من امة را یاد گیر
تا به الا و خلا فیها نذیر
گفت خود خالی نبودست امتی
از خلیفه حق و صاحب همتی
مرغ جانها را چنان یکدل کند
کز صفاشان بی‌غش و بی‌غل کند
مشفقان گردند همچون والده
مسلمون را گفت نفس واحده
نفس واحد از رسول حق شدند
ور نه هر یک دشمن مطلق بدند
[illegible]
[illegible]

افتادن شغال در خم رنگ رزی و رنگین شدن و دعوی طاووسی کردن میان شغالان

آن شغالک رفت اندر خم رنگ
اندر آن خم کرد یک ساعت درنگ
پس برآمد پوستش رنگین شده
که منم طاوس علیین شده
پشم رنگین رونق خوش یافته
آفتاب آن رنگها بر تافته
دید خود را سبز و سرخ و فور و زرد
خویشتن را بر شغالان عرضه کرد
جمله گفتند ای شغالک حال چیست
که ترا در سر نشاطی ملتوی است
از نشاط از ما کرانه کرده‌ای
این تکبر از کجا آورده‌ای
یک شغالی پیش او شد کای فلان
شید کردی یا شدی از خوش‌دلان
شید کردی تا به منبر بر جهی
تا ز لاف این خلق را حسرت دهی
بس بکوشیدی ندیدی گرمیی
پس ز شید آورده‌ای بی‌شرمیی
صدق و گرمی خود شعار اولیاست
باز بی‌شرمی پناه هر دغاست

کالتفات خلق سوی هر بت شده [illegible]

گر خوشی بیم و ارزدن این چو [illegible]

[illegible]

[illegible] الکافرین [illegible]

[illegible]

در [illegible] دهان [illegible]

[illegible]

سؤال کردن شیخ [illegible] از درویش [illegible]

گفت [illegible]

[illegible]

ماندگان از راه [illegible]

پادشاه [illegible] حکم [illegible] السلطان

از دهان لقمه نشد سوی گلو
تا نگوید لقمه را حق که کلو

میل و رغبت کان زمام آدمیست
جنبش آن رام امر آن غنیست

در زمینها و آسمانها ذره‌ای
پر نجنباند نگردد پره‌ای

جز بفرمان قدیم نافذش
شرح نتوان کرد و جز این نیست خوش

کی شمارد کس درختان را تمام
بی‌نهایت کی شود در نطق رام

این قدر بشنو که چون کلی کار
می‌نگردد جز بامر کردگار

چون قضای حق رضای بنده شد
لطف حق را لایق و زیبنده شد

بی تکلف نه پی مزد و ثواب
بلکه طبع او چنین شد مستطاب

زندگی خود نخواهد بهر خود
بلکه خواهد بهر حکم [illegible]

هر کجا امر قدم را مسلکیست
زندگی و مردگی پیشش یکیست

بهر یزدان می‌زید نه بهر گنج
بهر یزدان می‌مرد نه از خوف و رنج

هست ایمانش برای خواه او
نه برای جنت و اشجار و جو

ترک کفرش هم برای حق بود
نه ز بیم آنکه در آتش رود

این چنین آمد ز اصل آن خوی او
نی ز ریاضت نی ز جست و جوی او

آنگهان خندد که او بیند رضا
همچو حلوای شکر او را قضا

مرگ او و مرگ فرزندان او
بهر حق پیشش چو حلوا در گلو

نزع فرزندان بر آن با وفا
چون قطایف پیش شیخ بینوا

بنده‌ای کش خوی و خلقت این بود
نه جهان بر امر و فرمانش رود

پس چو الا [illegible] لب
[illegible] نقب

پس چو [illegible] دعا الا [illegible]
در دعا [illegible] رضا داد [illegible]

آن شفاعت و آن دعا نه از رحم خود
می‌کند آن بنده صاحب رشد خود

رحم خود را او همان دم سوخته است
که چراغ عشق حق افروخته است

دوزخ اوصاف او عشق است و او
سوخت مر اوصاف خود را مو به مو

هر طروقی این فروقی کی شناخت
جز دقوقی تا درین دولت بتاخت

حکایت [illegible]

این سخن بشنو که [illegible] از غیب
در [illegible] [illegible] جاری

نیم بیدار [illegible] مخمور بود
[illegible] [illegible]

[illegible] آمد
رفت [illegible] [illegible]

گفت [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

گفت [illegible] [illegible]

گفت [illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

حکایت [illegible]

[illegible] [illegible]

بس

[illegible] چه سازم [illegible] حیرت
زین سپس من چون [illegible] چه تدبیر [illegible]
سالها بگذشت [illegible] گفت این [illegible] حیرت
[illegible] درم [illegible]
گفت در [illegible] بیان
[illegible] ره او

فارغ و آزاد [illegible] خصم [illegible]
همچو [illegible] درم [illegible]
گفت [illegible] خورده ای
گفت [illegible] کرده ای
گفت [illegible] خوش
صابر از فضل حق [illegible] خوش

[illegible] درم در راه [illegible]
[illegible]
گفت [illegible]
گر [illegible]
[illegible]

گفت تا این صد درم [illegible]
چون [illegible]

بس

هر غلام آن [illegible]
[illegible] کیمیا [illegible]

[illegible]

سنبل و لاله [illegible] ام
باز اوران بازو بخت خورده ام

زانکه خون [illegible]
کرچه یاد [illegible]

کفت از اوصاف [illegible]
در عزی [illegible]

مو [illegible]
لیک [illegible]

کفت [illegible]
[illegible]

[illegible] نقش کاو
همچو شیر [illegible]

نی ز [illegible]
لیک [illegible]

دور [illegible]
[illegible]

روز [illegible]
طبع [illegible]

نکته چون عرصه [illegible]
خوش [illegible]

بر این کفت آن ای [illegible]
زنده الاسلام فی الدنیا [illegible]

کاو [illegible]
کر تو با کاو [illegible]

حکایت آن [illegible]

[illegible]

از [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

بسم

تا که از خانه درآمد چون زنان
در صف مردان درآمد همچو آن

عاقبت شیران چه خورد و ماه در افتاد
تحفه‌ای آرند او را [illegible]

جنید چو گفت [illegible]
او بره‌ای [illegible]

این دو گرفت و آن [illegible]
مطرب آن نقد کو [illegible]

دف زند گر دولت [illegible]
چو بگو [illegible]

چون بیاید [illegible]
گوش را [illegible]

چون سوختن [illegible]

آن خوشتر سحر از حلوای او
آن گوید صد حلوا [illegible]

خمار [illegible]
ای پری [illegible]

عاشقی باشد آن جان عید
گوی [illegible]

آتش شیرین چون [illegible]
چون [illegible]

خوش جان سینه را [illegible]
طوطیان [illegible]

خروش [illegible]
چو [illegible]
لاجرم [illegible]

وصف [illegible]
[illegible]

شکر [illegible]
[illegible]

طوطیان [illegible]
[illegible]

بسم

نقل از حضرت [illegible]
آتش اندر دل [illegible]
آن یکی [illegible]

[illegible]
زر و روی [illegible]

گرگ [illegible]
[illegible]

آفتاب [illegible]
سروی [illegible]

گوهر [illegible]

حکایت [illegible]

کل [illegible]
گفت [illegible]

[illegible]
فرا [illegible]

روح [illegible]
گفت [illegible]

چون [illegible]

عذر [illegible]
گفت [illegible]
سر [illegible]

هم ... [illegible]
هم به جوهر ... [illegible] ...
چونکه ... [illegible] ...

چونکه ... [illegible] ... می‌بردند
صاحب ... [illegible] ...

... [illegible] ... بیهوده
پشت ... [illegible] ...

آدمی باشد ز جو گیران اسیر [illegible]
خود از ... [illegible] ...

... [illegible] ...
کار ... [illegible] ... ای

... [illegible] ... آمد
... [illegible] ... بود

... [illegible] ... گرچه ... [illegible]
... [illegible] ...

... [illegible] ... که ... [illegible]
... [illegible] ...

... [illegible] ... اندر او ...
... [illegible] ...

از نهان دار در ... [illegible]
... [illegible] ...

یاران یاران که کیکان ... [illegible]
... [illegible] ...

یاران در ... [illegible] ...
گوهر ... گوینده ... [illegible]

یاران در فغان که گل حس ... [illegible]
... [illegible] ...

... [illegible] ...
... [illegible] ...

... [illegible] ...
... [illegible] ...

... [illegible] ... خویش
... [illegible] ...

... [illegible] ...
... [illegible] ...

همه ... [illegible] ... شاخ
... [illegible] ... فراخ

... [illegible] ... گروه
... [illegible] ...

... [illegible] ... جمع
این سخن ... [illegible] ...

بردن روباه ... [illegible] ... از پیش شیر ... [illegible]
... [illegible] ...

... [illegible] ... گفتن
شیر والا ... [illegible] ...

... [illegible] ... روباه ... [illegible]
تا که ... [illegible] ...

... [illegible] ... شیر ... [illegible]
تا ... [illegible] ...

... [illegible] ...
... [illegible] ...

... [illegible] ...
خود ... [illegible] ...

... [illegible] ...
تا ... [illegible] ...

... [illegible] ...
گفت ... [illegible] ...

... [illegible] ...
تا که ... [illegible] ...

... [illegible] ...
لطف ... [illegible] ...

... [illegible] ...
صعف ... [illegible] ...

... [illegible] ...
گفت ... [illegible] ...

... [illegible] ...
یک ... [illegible] ...

... [illegible] ...
... [illegible] ...

... [illegible] ...
یار ... [illegible] ...

... [illegible] ...
چند ... [illegible] ...

همسر آن کس که آن تو را
گر خدا رو در رسید ما بخشم ترا
عقل ما را بچه در دستان ما
عقل را بس کرده طفلان ما
بعد از آن در بیس چه ما
زانچه آن را فتنه است رو شیم
زانچه آن از بی ادبان رنجیم
ربیع الاول عاد آن رنجیم

بیک چون او را پیش او را باز
تا بیاید تنزی را از تعجیل باز
تو بیا پیش او از رفق بیسیم
تا عدو عقل جان را روشنیم
همسر
نجر بیکر را در و در دو ما این
تا بکند صد نجر ما این دمد

گفت از این سخن سر کرام من
بحث بخوام مخلصان بس تا بیش بن
گلو کو فرزندان ما
قدرتش ما بچه از دستان ما
بو که تو ما بنشسته آن بیت
در رسد تو بی ما بشکسته در و

نا بیاید سر که تمام
تا بخیزد تا نغمه تا بزم
من بخیزم تا نغمه ما بزم
عقل کان ما شد زو دوران زحل
پس عقل ما که در آن محل
عقل کان ما شد زو دوران زحل

دوم بر آمد از دو ماه ایران
وز بخت با آن بنو نبیس

رفت زان گفت از او عقلی
تا بخورد عقل او را
از عطار دو در رحل ما را شو او
باز دارد که کار لطف او
کهت فراز چو او را بجل
پس بیاید زود و دو رو سو را

بهر کردی چو ما کار دو کار
سر بگردم غم بمر ما بکار
علم آن احمر طور است
علم عند الله نقضه ما است
سر کردم ما تو من
تا جواهر را چه کردم ما تو من
که مرا ما بپیچ سر ار دین

همسر
تا جواهر را در چه کردم این ترا
سر بپیچد از و ما بردی ترا
زانکه بخت دانش او پاکوشی
است بوار علم و عدو اعدای
که رسید او را زود ورد مرتشی
عشم آورد از رسید او چیشی
که جو ما دم از رو ما بود

بو جبک کین تو با جان چو بود
غزبخت چو در بود او عشق بود
هر زمان خواند ترا تا و لی
که در اندازد ترا اندر چهی
گفت رو به آن علیم بود
که ترا در چشم چون شیری بود

بیچارهٔ دم کو کز دنیا رفتی
تا رسیده از او ما رفتی
گوشه آن جا خوش است آن بت
تا در اندازد تجحت و سیم
ورنه من ترا از تو ستیم اسکین ترم
تا نشوند اندر بخت بجای خوم

تا جوید او کو عدو جان ما
تا رسیده زخمش از ما کار ما
آدمی را با هزاران کرد و قسم
اندر افکنده آن لعین از ره تشم
گرد از خوردن کو بر دلیل
بشکم خوردن تا بجا شکن

گر طعام خصم جان آدمی
از بلای آدم در خوردن است
آدمی را با همه وحی و نذیر
اندر افکنده آن لعین با زمین
یک جهان پیدا چون
تا بعیب بر که تماند از ارجح

از پی آن آدمی ما او
دفع طبع رنج و اوکده
تا که و با که ز بد تا بغی
که رسید او را آدم ما بغتی
تا تنوع خوار کم گشتن بتش
که چنان پاکم ز نیزه بتر بی

تا که رفت از [illegible] علم آورت
کر بیم [illegible]

دیدت [illegible]
[illegible]

ور نه [illegible]
کان خیالی می نماید پیش ما

شد فرو [illegible]
حل اشکال [illegible]

[illegible]
تا نه [illegible]

آن خدا [illegible] سخت کرد
روز [illegible]

[illegible] جهنم
اینچنین [illegible]

زانکه [illegible] آتش [illegible]
کر [illegible]

[illegible]
تا به [illegible]

[illegible]
[illegible]

طفل [illegible]
آن [illegible]

پیل و دجال [illegible]
[illegible]

[illegible]
چون [illegible]

[illegible]
عهد کردم [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

چون [illegible]
[illegible] رب العالمین

[illegible] الصمد
کر بود [illegible]

تا بد [illegible] سلیم
یار [illegible]

جواب گفتن [illegible] زاده
از آن [illegible]

[illegible] گفت [illegible]
[illegible]

چونکه [illegible]
ور دو آن [illegible]

عقل [illegible]
یار [illegible]

دیده عقبت [illegible]
[illegible] طاعون شده

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
عالم [illegible]

[illegible]
چون [illegible]

سه

گفت هذا ربی ابراهیم راد / چونکه اندر عالم وهم اوفتاد

ذکر کوکب را چنین تاویل گفت / آنکسی که گوهر تاویل سفت

عالم وهم و خیال چشم بند / همچنان که کوه را از جا بکند

تا که هذا ربی آمد قال او / خربط و خر را چه باشد حال او

غرق گشته عقلهای چون جبال / در بحار وهم و گرداب خیال

[illegible]

کوهها را هست زین طوفان فضوح / کو امانی جز که در کشتی نوح

زین خیال رهزن راه یقین / گشت هفتاد و دو ملت اهل دین

مرد ایقان رست از وهم و خیال / موی ابرو را نمی‌گوید هلال

[illegible]

تخته تخته گشته در دریا [illegible]

[illegible]

چون ترا وهم تو دارد خیره سر / از چه گردی گرد وهم آن دگر

عاجزم من از منی خویشتن / چه نشستی پیش من ای [illegible]

[illegible]

سه

آینه بی‌نقش شد یابد بها / زانکه شد حاکی جمله نقشها

حکایت آن زن که گفت شوهر را که گوشت را گربه خورد شوهر گربه را به ترازو برکشید گربه نیم من برآمد گفت ای زن گوشت نیم من بود و افزون اگر این گوشتست گربه کو و اگر این گربه است گوشت کو

بود مردی کدخدا او را زنی / سخت طناز و پلید و رهزنی

هرچه آوردی تلف کردیش زن / مرد مضطر بود اندر تن زدن

بهر مهمان گوشت آورد آن معیل / سوی خانه با دو صد جهد طویل

زن بخوردش با کباب و با شراب / مرد آمد گفت دفع ناصواب

مرد گفتش گوشت کو مهمان رسید / پیش مهمان لوت می‌باید کشید

گفت زن این گربه خورد آن گوشت را / گوشت دیگر خر اگر باید هلا

گفت ای ایبک ترازو را بیار / گربه را من برکشم اندر عیار

برکشیدش بود گربه نیم من / پس بگفت آن مرد کای محتال زن

گوشت نیم من بود افزون یک ستیر / هست گربه نیم من هم ای ستیر

این اگر گربه است پس آن گوشت کو / ور بود این گوشت گربه کو بجو

بایزید ار این بود آن روح چیست / ور وی آن روحست این تصویر کیست

حیرت اندر حیرتست ای یار من / این نه کار تست و نه هم کار من

هر دو او باشد ولیک از ریع زرع / دانه باشد اصل و آن که پره فرع

همه

اضداد را با هم ببست
هست این صورت کز آن یار دوست
از فضایی کز درون …

روح با قالب نه از یک کار و
قالب جان مرده بود و آمد

قالب جان گر از جا رفت ذات
روح چون تو نیست و قالب همچو ذات

قالب جان می آید بکار
سعی کن تا به یابی آن عیار

قالب جان یاد او اوصاف جان
راست شد زین هر دو …

خاک را بر باد زن آتش کند
آب را بر باد زن آتش کند

گر ز تو بیخود ار کس را ز سر …
آب و خاک را بر هم زنی

خاک تو گر آید بر در فصل
چون …

همت هر که بود حق را از او
سر حاصل از بار و دار …

باشد آنکه از دو اجادر …
لاسمع اذن و لا عین بصر

سر شنید از ان که مادر …
پاکی گر در گر فقط سخن

گر ببیند … خورشید را
ور … خورشید را

آب … پاره
گر ز لطف …
بیش … جان …
هر … از …
آن … ماند
لاسیما …
… جهد …
لیس بالغ لیس …
لیس الا … نفس
لیس الا … بر
… روشن …
… سلطان …
… …

هر وفا را که آید و همت
هر صفا را که گزیده صفوت

اعتماد کردن آن شخص بر تملق و وفای خرس

اژدهایی خرس را در میکشید
شیرمردی رفت و فریادش رسید

شیرمردانند در عالم مدد
آن زمان کافغان مظلومان رسد

بانگ مظلومان ز هر جا بشنوند
آن طرف چون رحمت حق میدوند

آن ستونهای خللهای جهان
آن طبیبان مرضهای نهان

محض مهر و داوری و رحمتند
همچو حق بی علت و بی رشوتند

این چه یاری میکنی یکبارگیش
گوید از بهر غم و بیچارگیش

مهربانی شد شکار شیرمرد
در جهان دارو نجوید غیر درد

هر کجا دردی دوا آنجا رود
هر کجا فقری نوا آنجا رود

هر کجا مشکل جواب آنجا رود
هر کجا پستی است آب آنجا رود

آب کم جو تشنگی آور بدست
تا بجوشد آبت از بالا و پست

تا سقاهم ربهم آید خطاب
تشنه باش الله اعلم بالصواب

آب رحمت بایدت رو پست شو
وانگهان خور خمر رحمت مست شو

رحمت اندر رحمت آمد تا بسر
بر یکی رحمت فرو مآ ای پسر

چرخ را در زیر پا آر ای شجاع
بشنو از فوق فلک بانگ سماع

پنبه وسواس بیرون کن ز گوش
تا به گوشت آید از گردون خروش

پاک کن دو چشم را از موی عیب
تا ببینی باغ و سروستان غیب

سه

دم مزن [illegible] ز هیچ و از کلام
تا کی [illegible] آمدی در [illegible]

هیچ کم کرد از [illegible] صواب
تا بکی پندار جان [illegible]

[illegible] مردی کن و بین [illegible]
تا بر [illegible] آینه صد [illegible] روی

کنده [illegible] پای جان بکن
تا کنند جولان [illegible] چون

حل کن از [illegible] و گردان [illegible]
[illegible] تو در [illegible] پیچ و کن

[illegible] لطف [illegible]
عرضه کن [illegible] چاره گر

[illegible] بیت
[illegible] کی [illegible]

[illegible] زود [illegible]
تا بگیر آن [illegible] و [illegible]

[illegible] جان [illegible]
[illegible] دست [illegible]

[illegible] باز [illegible]
[illegible] پیش [illegible]

[illegible] از دست [illegible]
[illegible] چون [illegible]

[illegible] ز دو بیت [illegible]
[illegible] کوش [illegible]

[illegible] بالا [illegible]
این [illegible] بالا [illegible]

[illegible] کار [illegible]
[illegible] کار [illegible]

[illegible] بیکران
این [illegible] عقل و جان

[illegible] از اثر
[illegible] از [illegible]

[illegible] تشنیده
[illegible] نوشت

ذوق [illegible] از دوی [illegible]
[illegible] تفید

جای [illegible]
[illegible] از [illegible]

[illegible] خویش
وان [illegible] از [illegible]

[illegible] بیک [illegible]
[illegible] جان [illegible]

[illegible] ابتدا
در صفت [illegible]

[illegible] شاخ [illegible]
در زمان [illegible] شاخ [illegible]

[illegible] مقصود [illegible]
پیش [illegible]

[illegible] بار
[illegible] مجاز

[illegible] داده [illegible]
[illegible] کرد [illegible]

[illegible] هست
[illegible] جان

[illegible] هست
تا که [illegible]

[illegible] قوت [illegible]
[illegible] جان

[illegible] رنگین
[illegible] آن

[illegible] روز
[illegible]

[illegible] فعلا
چشم [illegible]

[illegible] عمل
[illegible]

[illegible] کن
چشم [illegible]

[illegible] نور است
شهوت [illegible]

عاقبت بیگه صیادی بدید
تنگ آن بود کیک بار [illegible] شنید

[illegible] خواه است گرد در وی باش
در پناه قطب صاحب رای باش

تا [illegible] است تا در ماند زرا
در خطر [illegible] آن بد زرا

زانکه یک بازی چنان بود در [illegible]
گر نکیر از وی ستادان در [illegible]

گرچه باشی از خوش فوق او بین
گرچه شیشه در نبات او محب

زانکه [illegible] چو زر در نیست [illegible]
چو به کور [illegible] از راه [illegible]

بس در زر اوران خواهد
[illegible] اور موسی از [illegible]

نعم تو نقش است فکر او جان
نقد تو قلب است نقد او [illegible] کان

تو کم از وی [illegible] باید زرد
وز [illegible] است از درد چون وباد

آن زموسی [illegible] آن [illegible]
ور علم چشم [illegible] برده

او تو [illegible] چو از او [illegible]
گو دو گوتا است [illegible] او

[illegible] اعدا [illegible] سکسل اوسوم
تا که اورا خوش و درحوم

لاجرم موسی کر بازی بود
تا که آن [illegible] جان [illegible] بود

در [illegible] حق آید [illegible] رضا
همچو چو [illegible] در دهان اژدها

حکایت [illegible] فسرده [illegible] آن [illegible]
بود [illegible] از عشاق در [illegible] ه بود

آن [illegible] که اندر [illegible] دود
تا شود [illegible] آن [illegible] دود

در نحواه [illegible] است انسان خس
در دهان اژدهای همچو [illegible]

[illegible] ریسم از اژدها چون [illegible]
وان کرم زان [illegible]

چون سگ کهف اصحاب کهف آن حق زار
شد غلام [illegible] آن [illegible]

گفت [illegible] سلیمان عشق [illegible]
این چو [illegible] از [illegible]

[illegible] بنظر [illegible]
تا ن [illegible]

آن سلطان [illegible]
خوش [illegible] حاسی [illegible]

[illegible] پایان [illegible] از آن
خوش [illegible] پیدا خویش را

گفت [illegible] نکوش [illegible]
[illegible] گاه [illegible]

آن [illegible] گفتش [illegible]
آن [illegible]

گفت [illegible] کار [illegible] بود
گفت کارم این بده [illegible]

[illegible] سرکوب [illegible]
دست [illegible] بار [illegible]

ای برادر [illegible]
گفت [illegible] چون [illegible]

گفت [illegible] حدیث [illegible] اژدها
گفت [illegible]

من [illegible] روی [illegible]
[illegible]

گفت روزها [illegible] سبب
[illegible] لا [illegible]

دوستی [illegible]
او [illegible]

[illegible] ایزدم [illegible]
با [illegible]

آن [illegible] عدو [illegible] نیم
لطف [illegible]

گفت [illegible] صعوی [illegible]
[illegible]

این [illegible] گر [illegible]
نور حق است این [illegible]

گفت خود [illegible]
گفت [illegible] نفسا [illegible]

[illegible]

در جوار دوستی صاحب دلی [illegible]

[illegible] در خیال افتاده [illegible]

[illegible]

[illegible] همنشین [illegible]

[illegible] کار من [illegible]

[illegible]

[illegible] گفت [illegible]

[illegible]

قصهٔ بابا [illegible]

[illegible] اهل [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] عشق [illegible]

[illegible]

درد شد خود را به روز این زنان [illegible]
شب بیم [illegible] در جهان

فارغ از [illegible] بی‌بدل وار
تا که گردون [illegible] پایه کردار

از دل [illegible] آن نقوش
تا [illegible]

من چو [illegible] بی‌پدر
[illegible]

گاو را داند خدا گوساله‌ای
خر خریداری و در خور کاله‌ای

من نه گاوم تا که گوساله خرد
من نه خارم کاشتر از من خورد

[illegible]

قصهٔ شیر و گرگ و روباه که بشکار رفته بودند

شیر و گرگ و روبهی بهر شکار
رفته بودند از طلب در کوهسار

تا به پشت همدگر بر صیدها
سخت بربندند بار و قیدها

هر سه با هم اندر آن صحرای ژرف
صیدها گیرند بسیار و شگرف

گرچه ز ایشان شیر نر را ننگ بود
لیک کرد اکرام و همراهی نمود

این چنین شه را ز لشکر زحمت است
لیک همره شد جماعت رحمت است

این چنین مه را ز اختر ننگهاست
او میان اختران بهر سخاست

امر شاورهم پیمبر را رسید
گرچه رایی نیست رایش را ندید

در ترازو جو رفیق زر شده است
نه از آنک جو چو زر گوهر شده است

روح قالب را کنون همره شده است
مدتی سگ حارس درگه شده است

چون که رفتند این جماعت سوی کوه
در رکاب شیر با فر و شکوه

گاو کوهی و بز و خرگوش زفت
یافتند و کار ایشان پیش رفت

هر که باشد در پی شیر حراب
کم نیاید روز و شب او را کباب

چون ز کُه در بیشه آوردندشان
کشته و مجروح و اندر خون کشان

گرگ و روبه را طمع بود اندر آن
که رود قسمت به عدل خسروان

عکس طمع هر دوشان بر شیر زد
شیر دانست آن طمعها را سند

هر که باشد شیر اسرار و امیر
او بداند هر چه اندیشد ضمیر

هین نگه دار ای دل اندیشه‌خو
دل ز اندیشهٔ بدی در پیش او

داند و خر را همی راند خموش
در رخت خندد برای روی‌پوش

شیر چون دانست آن وسواسشان
وا نگفت و داشت آن دم پاسشان

لیک با خود گفت بنمایم سزا
مر شما را ای خسیسان گدا

مر شما را بس نیامد رای من
ظنتان این است در اعطای من

ای عقول و رایتان از رای من
از عطاهای جهان‌آرای من

نقش با نقاش چه سگالد دگر
چون سگالش اوش بخشید و جگر

این چنین ظن خسیسانه به من
مر شما را بود ننگان زمن

ظانین بالله ظن السوء را
گر نبرم سر بود عین خطا

وارهانم چرخ را از ننگتان
تا بماند در جهان این داستان

شیر با این فکر می‌زد خنده فاش
بر تبسمهای شیر ایمن مباش

مال دنیا شد تبسمهای حق
کرد ما را مست و مغرور و خلق

همچو ... سختست ای ...

نقد او بخورد ... ز عقد او ... را ...

گاه ... حرص ... درهم ...

قصه آن بازرگان که ... آن ... خوف

... دوراندرون ... گفت ...

گفت کای ... از ... بخشش کن ...

... به دریا ...

... بخشش کن

گفت شیخ ... این ... زاری ... کن

دولت ... آن ... کن ...

... گفت ... کس ...

... در ... باش ...

تا پدید آید ... بخش ...

گفت ... کاو ... بخشش ...

آن بزرگ و تو ... بر ...

زانکه ... نیست ... سعط

روز ... خوش ... با غلط

چون ... شیخ ... خواند ... پیش

دعوت ... دادن زر

... آنکه ... فضل

... از ... بخشش ...

گاه ... از عدل فضل

... چون ... بخشش ... خوش ... دید

کاه ... بخشش ...

... چون ... چو ...

گفت ... آن ... آمد ... خوش ...

... شیخ ... دید

... کرد ... چون ...

چون ... آن ... شد ...

... از ... او ...

همچنین ... گفت ... چون ... دید ... از ...

... از ... آن ...

... کرد ... دروان ...

ردها ... او برآلامی ...

در خطیر صوفیان ... صلاح

صوفی ... نقد ...

... آن ... صوفی ...

... آتش ... خویش

تا چنان ... گفتم ... بیش

احتیاطش کرد ... صوفی ...

چون قضا ... آید ...

صوفیان ... درویش ...

کاو ... بکند ...

... ز آن ... گفته ...

... صوفی ... راه ...

... هم ... آن خاص ...

... صوفی ... کرد ...

... گفت ... بجان ...

... خوش ... خویش ...

... صوفی ... آمد ... او ...

... آن ... ز خاص ... جان ...

... چون ... صوفی ... آن ... جان ...

سر ... نشت ... خواهم ...

تخم ... از ... یکسان ... نشسته

کاسه ... آن ... جان ...

... بر ... راه دراز

... ز ... آن ...

صوفیانش ... خنده ...

... خوشی ...

... ز ... آن ... جان ...

... آن ... بود ...

... گفت ... جان ...

چونک خوردند و سماع آغاز کرد
خانقه تا سقف شد پر دود و گرد

دود مطبخ گرد آن پا کوفتن
ز اشتیاق و وجد جان آشوفتن

گاه دست افشان قدم می‌کوفتند
گه بسجده صفه را می‌روفتند

دیر یابد صوفی آز از روزگار
زان سبب صوفی بود بسیار خوار

جز مگر آن صوفیی کز نور حق
سیر خورد او فارغ است از ننگ دق

از هزاران اندکی زین صوفیند
باقیان در دولت او می‌زیند

چون سماع آمد ز اول تا کران
مطرب آغازید یک ضرب گران

خر برفت و خر برفت آغاز کرد
زین حراره جمله را انباز کرد

زین حراره پای کوبان تا سحر
کف زنان خر رفت و خر رفت ای پسر

از ره تقلید آن صوفی همین
خر برفت آغاز کرد اندر حنین

چون گذشت آن نوش و جوش و آن سماع
روز گشت و جمله گفتند الوداع

خانقه خالی شد و صوفی بماند
گرد از رخت آن مسافر می‌فشاند

رخت از حجره برون آورد او
تا بخر بربندد آن همره‌جو

تا رسد در همرهان او می‌شتافت
رفت در آخر خر خود را نیافت

گفت آن خادم بآبش برده است
زانک خر دوش آب کمتر خورده است

خادم آمد گفت صوفی خر کجاست
گفت خادم ریش بین جنگی بخاست

گفت من خر را بتو بسپرده‌ام
من ترا بر خر موکل کرده‌ام

بحث با توجیه کن حجت میار
آنچ من بسپردمت واپس سپار

از تو خواهم آنچه دادم من بتو
باز ده آنچه که بسپردم بتو

گفت پیغمبر که دستت هر چه برد
بایدش در عاقبت واپس سپرد

ور نه‌ای از سرکشی راضی بدین
نک من و تو خانهٔ قاضی دین

گفت من مغلوب بودم صوفیان
حمله آوردند و بودم بیم جان

تو جگربندی میان گربگان
اندر اندازی و جویی زان نشان

در میان صد گرسنه گرده‌ای
پیش صد سگ گربهٔ پژمرده‌ای

گفت گیرم کز تو ظلما بستدند
قاصد خون من مسکین شدند

تو نیایی و نگویی مر مرا
که خرت را می‌برند ای بینوا

تا خر از هر که بود من وا خرم
ورنه توزیعی کنند ایشان زرم

صد تدارک بود چون حاضر بدند
این زمان هر یک باقلیمی شدند

من کرا گیرم کرا قاضی برم
این قضا خود از تو آمد بر سرم

چون نیایی و نگویی ای غریب
پیش آمد این چنین ظلمی مهیب

گفت والله آمدم من بارها
تا ترا واقف کنم زین کارها

تو همی گفتی که خر رفت ای پسر
از همه گویندگان با ذوق‌تر

باز می‌گشتم که او خود واقف است
زین قضا راضیست مردی عارف است

گفت آن را جمله می‌گفتند خوش
مر مرا هم ذوق آمد گفتنش

مر مرا تقلیدشان بر باد داد
که دو صد لعنت بر آن تقلید باد

خاصه تقلید چنین بی‌حاصلان
خشم ابراهیم با بر آفلان

عکس ذوق آن جماعه می‌زدی
وین دلم زان عکس ذوقی می‌شدی

عکس چندان باید از یاران خوش
که شوی از بحر بی‌عکس آب‌کش

عکس کاول زد تو آن تقلید دان
چون پیاپی شد شود تحقیق آن

تا نشد تحقیق از یاران مبر
از صدف مگسل نشد قطره دُر

صاف خواهی چشم و عقل و سمع را
بر دران تو پرده‌های طمع را

زانکه آن تقلید صوفی از طمع
عقل او بر بست از نور و لمع

زانکه صوفی را طمع ره زد ز راه
ماند در حیران و شد کارش تباه

طمع لوت و طمع آن ذوق و سماع
مانع آمد عقل او را ز اطلاع

گر طمع در آینه برخاستی
در نفاق آن آینه چون ماستی

گر ترازو را طمع بودی بمال
راست کی گفتی ترازو وصف حال

گفت پیغمبر که گر طامع شوی
آخر الامر اندرین [illegible] شوی

هر نبی‌ای گفت با قوم از صفا
من نخواهم مزد پیغام از شما

من دلیلم حق شما را مشتری
داد حق دلالیم هر دو سری

هست مزد کار هر دلال را
مزد باید داد او [illegible]

چیست مزد کار من دیدار یار
گرچه خود بوبکر بخشد صد هزار

چل هزار او نباشد مزد من
کی بود شبه شبه در عدن

یک حکایت گویمت بشنو بهوش
تا بدانی که طمع شد بند گوش

هر که را باشد طمع الکن شود
با طمع کی چشم و دل روشن شود

پیش چشم او خیال جاه و زر
همچنان باشد که موی اندر بصر

جز مگر مستی که از حق پر بود
گرچه بدهی گنجها او حر بود

هر که از دیدار برخوردار شد
این جهان در چشم او مردار شد

لیک آن صوفی ز مستی دور بود
لاجرم در حرص او شبکور بود

صد حکایت بشنود مدهوش حرص
در نیاید نکته در گوش حرص

[illegible]

[illegible]
تا نماند [illegible]

[illegible]

[illegible]
گفت این [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

عاقل آن باشد که عبرت گیرد از
مرگ یاران در بلای محترز

روبه آن دم بر زبان صد شکر راند
که مرا شیر از پی آن گرگ خواند

گفت روبه صد سپاس آن شیر را
کز پی آن گرگ وا خواند او مرا

گر مرا اول بفرمودی که تو
بخش کن این را که جان بردی ازو

مقصود حکایت در
فضیلت آخر زمانیان

پس سپاس او را که ما را در جهان
کرد پیدا از پس پیشینیان

تا شنیدیم آن سیاستهای حق
بر قرون ماضیه اندر سبق

تا که ما از حال آن گرگان پیش
همچو روبه پاس خود داریم بیش

امت مرحومه زین رو خواندمان
آن رسول حق و صادق در بیان

استخوان و پشم آن گرگان عیان
بنگرید و پند گیرید ای مهان

عاقل از سر بنهد این هستی و باد
چون شنید انجام فرعونان و عاد

ور نه بنهد دیگران از حال او
عبرتی گیرند از اضلال او

هدیه بردن عرب سبوی آب باران را
از بادیه به بغداد پیش خلیفه

گفت زن صدق آن بود کز بود خویش
پاک برخیزی تو از مجهود خویش

آب باران است ما را در سبو
ملکت و سرمایه و اسباب تو

این سبوی آب را بردار و رو
هدیه ساز و پیش شاهنشاه شو

گو که ما را غیر از این اسباب نیست
در مفازه هیچ به زین آب نیست

گر خزانه‌ش پر متاع فاخرست
این چنین آبش نباشد نادرست

چیست آن کوزه تن محصور ما
اندرو آب حواس شور ما

ای خداوندا این خم و کوزه را
در پذیر از فضل الله اشتری

کوزه‌ای با پنج لوله پنج حس
پاک دار این آب را از هر نجس

تا شود زین کوزه منفذ سوی بحر
تا بگیرد کوزهٔ من خوی بحر

تا چو هدیه پیش سلطانش بری
پاک بیند باشدش شه مشتری

بی‌نهایت گردد آبش بعد از آن
پر شود از کوزهٔ من صد جهان

لوله‌ها بر بند و پر دارش ز خم
گفت غضوا عن هوا ابصارکم

ریش او پر باد کین هدیه کراست
لایق چون او شهی این است راست

زن نمی‌دانست کانجا بر گذر
هست جاری دجلهٔ همچون شکر

در میان شهر چون دریا روان
پر ز کشتیها و شست ماهیان

رو بر سلطان و کار و بار بین
حس تجری تحتها الانهار بین

این چنین حسها و ادراکات ما
قطره‌ای باشد در آن نهر صفا

باز جو با زبن و بار یاب
هر که از خم عنده ام الکتاب

در نمد دوختن عرب سبو
را و مهر نهادن بر او

مرد گفت آری سبو را سر ببند
هین که این هدیه‌ست ما را سودمند

در نمد در دوز تو این کوزه را
تا گشاید شه به هدیه روزه را

کین چنین اندر همه آفاق نیست
جز رحیق و مایهٔ اذواق نیست

زانکه ایشان ز آبهای تلخ و شور
دایما پر علت اند و نیم کور

۹۴

همه جنبش
ای کاه شور نا جنبش
اوج برانده جان آرا زو شش
از کرامت خیمه بر تو شد عیان
تو چه دارا شکوه چون دوران
از تو نازست ... ازین جان کامنا ط
تو چه دارای صحو و سکر و نشاط
وربه آن نقلت ... آن وحدت
جنبش تو این ناصیان چون انجمن
ابجد و تو هر جا ... بشت و دید
هر سلطان و سر ... بیع بعید
پس سعود ... برابر آمد ...
در غرقه ... ستی ... دوزد

هم کشیش ... از ... جان باز
به سوداران آن آرا آمد ...
زان بعض ... بار کرده از ...
از سلیم ... در آورده در ...
کر کمند ... ناز ... از خزان
بار بر این در ابدال دریار
سرکه تو هیم ... آشنا و پرستی
بیک کوهر ... از ایران ...
خود جهان کوهر ... کامل گوهر ...
قطره زین ... بوی ابری ...
از دعاهای زان در داری او
در غم هر دو کنا باری او

سالم از زرد ... پیک
بردبار ... الطاف ...
دیده در کاهی ... از زر ...
اهل جان ... سر ... دیده ...
دم بدم ... عطای ... از ...
یافته زان ... عطای خلقی
بچه ... زیبا ... در ...
هجو ... دیده ... بطر ...
دیده ... نظر ... از ...
توسم ... نظر ... جانه
از ... زنده ... چون ... صد ...

سه ... زیبا
اهل صورت از جواهر با ...
اهل معنی ... فخر با ...
آنکه با همت ... چون ... شده
وانکه با همت ... نعمت شده
با تو ... ایدکه ... آن ...
جو ... صاحب کریمان چون کرم
همچنانکه تو ... خواه ... بی
جو و ... جت خواه طالبی
جنبش آمدن تقیان و دریا بان خفیف
بهار از ... سر ... وقبول ... ره
آن ... ازبن ... با بعید
بر در واز ... انجا ... رسید

بس ... شد
لب کلال ... لطف ... نقل
کار ... نیت ... زان ...
جان ... و ... عطای ...
ازکیه ... خوابی ... راه ...
بس ... شد ... گفت ...
کفت ... هم ... امر ...
پای جو جو هم چون ... بستیم
از کو در دو ... نان ... شن تیر
و ناز ... خواستیم ... ازو
از کیک ... دیدار ... دیدارها
انشار ... دیدنان ... دیدارها

... و ... شده
از ... بحر ... آمده
از بس ... لطف ... آمده
تا زنده ... کیمیا ... ار
در ... ساز ...
فرو ... هم ... آمدم
بر ... لطف ... سلطان آمدم
... لطف او ... تافت
در ... رنگ ... جانها ... تافت
... بهر ... آمدم
چون رسیدیم ... دیدار ... آمدم
بهر ... سوی ... دیده
دو ... جان ... ایدیه

سه

بهر وجه شد نیکی کمان
و جو او شد خال ابغبان

آنچو ابر از رخ او تو عرق خیز [illegible]
[illegible] سر کشید

رفت سوی کاشی از آب درست
آتشی دید او که از آتش برست

جست عیسی [illegible] شمسان
برون آن جستن بکارم [illegible]

دام آدم جو شده گندم شده
تا وجودش جو شده گندم شده

بار آید سوی دام از بهر خور
ساعتی باید [illegible] بال و پر

طفل [illegible] نکته ای [illegible] سر
بر امید [illegible] لطف [illegible]

بین که نکته آن یک صد [illegible] شده
ما یکانه داده و بیدار شده

آمد و عیاش [illegible] کین
بهر قمع احمد و [illegible] ستیز این

[illegible] وین [illegible] دوره
در خلافت او و فرزندان او

آمده عیسی نفسش مصطفی
تیغ از کف [illegible] تا

رشته اندر شرع [illegible] الدین
[illegible] ابطال دین

آن علف [illegible] شده
[illegible] پا دره

[illegible] آسید خود
دید اندر [illegible] مجلس

[illegible] آمدم
صدر [illegible] ستم چون [illegible] آمدم

آمد او [illegible] ستم
[illegible] زمان

نام برد تا صدر [illegible]
بوی نام [illegible] شتاب

نان برون [illegible] آدمی [illegible]
[illegible]

[illegible] ستم
هیچ [illegible] کردم [illegible] چون

سه

چون [illegible] گردش [illegible]
[illegible] عاقلان

بغلامان خلیفه [illegible] سبب [illegible]

باغلامان حال خود گفت آن ادیب
چون نهفت [illegible] دید [illegible] طرب

آنکه بود [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]

گفت [illegible]
سایلش [illegible] حاجت [illegible]

آب [illegible]
ز آب [illegible]

[illegible] آید
[illegible] بیند

[illegible] که [illegible] گر آید [illegible]
[illegible]

زانکه لطف [illegible] خوب [illegible]
[illegible] ارکان [illegible]

[illegible] حاکم [illegible]
[illegible]

[illegible] چون تو
آب از لوله رود در کوزه ها

[illegible] پاک
هر [illegible]

دور [illegible] آید [illegible]
هر [illegible] لوله [illegible]

[illegible] درون [illegible]
[illegible]

لطف [illegible]
چون اثر کرد [illegible] در کل

لطف عقل [illegible]
چون [illegible] ادراک [illegible]

[illegible] سکون
[illegible]

چون [illegible]
لطف [illegible]

[illegible]
جان [illegible]

پیش استاد اصولی هم اصول / خواند آن شاگرد چست با حصول
پیش استاد فقیهی فقه خوان / فقه خواند نی اصول اندر بیان
پیش استادی که او نحوی بود / جان شاگردش از او نحوی شود
باز استادی که او محو ره است / جان شاگردش از او محو شه است
زین همه انواع دانش روز مرگ / دانش فقر است ساز راه و برگ

قبول کردن خلیفه هدیه را و عطا و خلعت فرمودن و سبو را از زر پر کردن

چون خلیفه دید و احوالش شنید / آن سبو را پر ز زر کرد و مزید
آن عرب را کرد از فاقه خلاص / داد بخششها و خلعتهای خاص
[illegible]
[illegible]
کین سبو پر زر بدست او دهید / چونکه واگردد سوی دجله‌اش برید
از ره خشک آمدست و از سفر / از ره آبش بود نزدیکتر
چون بکشتی در نشست و دجله دید / سجده می‌کرد از حیا و می‌خمید
[illegible]
[illegible]
کای عجب لطف این شه وهاب را / وین عجبتر کو ستد آن آب را
چون پذیرفت از من آن دریای جود / اینچنین نقد دغل را زود زود
کل عالم را سبو دان ای پسر / کو بود از علم و خوبی تا بسر
قطره‌ای از دجلهٔ خوبی اوست / کان نمی‌گنجد ز پری زیر پوست

گنج مخفی بد ز پری چاک کرد / خاک را تابانتر از افلاک کرد
گنج مخفی بد ز پری جوش کرد / خاک را سلطان اطلس پوش کرد
ور بدیدی قطره‌ای از دجله خدا / آن سبو را او فنا کردی فنا
آنکه دیدندش همیشه بیخودند / بیخودانه بر سبو سنگی زدند
ای ز غیرت بر سبو سنگی زده / وان سبو ز اشکست کاملتر شده
خم شکسته آب از او ناریخته / صد درستی زین شکست انگیخته
جزو جزو خم برقص است و بحال / عقل جزوی را نموده این محال
نه سبو پیدا در این حالت نه آب / خوش ببین والله اعلم بالصواب
چون در معنی زنی بازت کنند / پر فکرت زن که شهبازت کنند
پر فکرت شد گل آلود و گران / زانکه گل خواری ترا گل شد چو نان
نان گل است و گوشت کمتر خور از این / تا نمانی همچو گل اندر زمین
[illegible]
چون شدی تو سیر مرداری شدی / [illegible]
[illegible] / بی‌خبر بی‌پا چو نقش دیواری شدی
پس دمی مردار و دیگر دم سگی / چون کنی در راه شیران خوش تگی
آلت اشکار خود جز سگ مدان / کمترک انداز سگ را استخوان
زانکه سگ چون سیر شد سرکش شود / کی سوی صید و شکار خوش دود
آن عرب را بی‌نوایی می‌کشید / تا بدان درگاه و آن دولت رسید

بیت

در حکایت گفت سری از جهان
آن نقش صورت نوح و مخفی در آن

در حق آن مثنوی پیچیده هست
آن نقش صورت مشهور در آن

ای نقش نام ... تا بماند در وجود
هیچ چون صورت نقش و ماه در آن

عشق
هر که گوید بر دو عاشق نور عشق
نقش آمد شاه و هم با ملطف او

از دو دانش بپیچید در عشق
ذات از دانش او در با هست تمام

خوش در او عاشق جانی محبوب او
نقش تو بر صورت ... در آن

گر بگوید نقش فقر از وی صفت
ای بسا کز شکل ناید در آن

نور نقش آمده از آن خوش ذره
طلعت آمد در بیان جان او را

در نهان پیچیده وز گوش جان
در صدای ... سوز ... کلمه ...

در بگوید کفر را در دو دل
صورت بگذارد و در ...

آید از کفت یاس او نور یقین
ای بسا سجده که بپیچید دل

گر بپرسی چون عامل از صورت
بگذرد ... آید معنی ... بیشتر

در بگوید گر نماید راستی
در بیابد رونق ... از وی

از کسی کو راست را ... ادا
از خم جمع هر دو حق طلب

آید اندر اندرون ... شکن
خواه هندو خواه ترک ...

همچو نقش گر کسی خامی خوابست
که اندر آتش ... افکند

بلکه گیرد اندر آتش ...
شکر اندر نقش و اندر آب او

اصل صاف آن فرع را ... ادا
صورت عاشق را ...
شکر اندر غم ... و ...

بیت

کی نهاد ... همه با یک نور بود
تو نمیدیدی زمان آن کو همه یک نور بود

در سیاست در نهان یکست
رو ببین کز دل در ما کار یکست

این حکایت گفته شد زیر و زبر
همچو فکر عاشقان بی پا و سر

سر نداری کز ازل بودست پیش
با ندارد کو ابد بودست خویش

بلکه چون آبست هر قطره از آن
هم سرست و پاست هم بی هر دوان

حاش لله این حکایت نیست هین
نقد حال ما و تو خوش بین

پیش هر صوفی که او با فر بود
هر چه آن ماضیست لا تذکر بود

چون بود با عشق ما مشغول حال
نه بپاید اندر زمین او فکر سال

هم عرب ما هم سبو ما هم ملک
جمله یا وفکنا ... ما هم ...

نقش او یکی و ... طبع
عقل ... واشو از آن و زان این

این دو ملی و لیک عقل شیع
بشنو اکنون اصل انکار از چه خاست

نشنو اکنون اصل انکار ... بود
زانکه کل را گونه گونه ... بود

جزو کل نی جزو ها نسبت بکل
نی چو بوی گل که باشد جزو گل

لطف ... جزو لطف کل بود
بانگ قمری جزو آن بلبل بود

ز اشکال ... ز اشکال جواب
... شود هم مشغول اشکال جواب

سبح
گر نو ... اشکال ... سبح
صبر کن ... مفتاح الفرج

... شما
احتمی ... اندر ...
گر ... کوه ... شما

احتما ... ما ... ما ...
علت ...

یقین
احتما ... اصل ... درمان ...
احتمال ... فوت ... بین

قابل این گفتنها ... گوشوار

تا کند از زر ... تو ...

گوشواره چه که کان زر شوی

تا که چون ماه و ثریا بر شوی

اولا بشنو که خلق مختلف

مختلف جانند از یا تا الف

در حروف مختلف شور و شکیست

گرچه از یک رو ز سر تا پا یکیست

از یکی رو ضد و یک رو متحد

از یکی رو هزل و از یک روی جد

پس قیامت روز عرض اکبرست

عرض او خواهد که با زیب و فرست

هر که چون هندوی بد سوداییست

روز عرضش نوبت رسواییست

چون ندارد روی همچون آفتاب

او نخواهد جز شبی همچون نقاب

برگ یک گل چون ندارد خار او

شد بهاران دشمن اسرار او

وانکه سر تا پا گلست و سوسنست

پس بهار او را دو چشم روشنست

خار بی‌معنی خزان خواهد خزان

تا زند پهلوی خود با گلستان

تا بپوشد حسن آن و ننگ این

تا نبینی رنگ آن و ننگ این

پس خزان او را بهارست و حیات

یک نماید سنگ و یاقوت زکات

باغبان هم داند آن را در خزان

لیک دید یک به از دید جهان

خود جهان آن یک کسست او ابلهست

هر ستاره زهره ... [illegible]

... کاملات و نعوت

او ... [illegible]

نسخهٔ کل ... [illegible]

... [illegible]

خود جهان آن ... فلان

جلوه ... باغ و ... فلان

... نقش و نگار

... آید بهار

تا بود تابان شکوفه چون زره

کی کنند آن میوه‌ها پیدا گره

چون شکوفه ریخت میوه سر کند

چونکه تن بشکست جان سر بر زند

میوه معنی و شکوفه صورتش

آن شکوفه مژده میوه نعمتش

چون شکوفه ریخت میوه شد پدید

چونکه آن کم شد شد این اندر مزید

تا که نان نشکست قوت کی دهد

ناشکسته خوشه‌ها کی می‌دهد

تا هلیله نشکند با ادویه

کی شود خود صحت افزا ادویه

... [illegible]

... کف ... اشتری

... روان ... [illegible]

... کز ... ره شد روان

... [illegible]

... غره ...

... [illegible]

گفت ... حمام ... خوش

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

گفت ... رفیق ...

این توقف چیست ... [illegible]

... [illegible]

... آسمان و ... زمین

... [illegible]

... [illegible]

... عشق

... [illegible]

گفت ... [illegible]

... [illegible]

گفت ... [illegible]

... [illegible]

گفت ... [illegible]

... [illegible]

گفت ... [illegible]

[illegible]

بکذارم صد هزاران چون ترا

[illegible]

چون زبان حق نگشتی گوش باش

[illegible]

قصهٔ بط بچگان که مرغ خانگی پروردشان

تخم بطی گرچه مرغ خانه ات

کرد زیر پر چو دایه تربیت

[illegible]

[illegible]

حکایت مارگیر که اژدهای فسرده را مرده پنداشت در ریسمانهاش پیچید و آورد به بغداد

مارگیری رفت سوی کوهسار
تا بگیرد او بافسونهاش مار

گر گران و گر شتابنده بود
آنکه جوینده است یابنده بود

در طلب زن دایما تو هر دو دست
که طلب در راه نیکو رهبرست

لنگ و لوک و خفته شکل و بی ادب
سوی او می غیژ و او را می طلب

گه بگفت و گه بخاموشی و گه
بوی کردن گیر هر سو بوی شه

گفت از روح خدا لا تیأسوا
همچو گم کرده پسر رو سو بسو

[illegible]

گفت آن یعقوب با اولاد خویش
جستن یوسف کنید از حد بیش

هر حس خود را درین جستن بجد
هر طرف رانید شکل مستعد

[illegible]
گوش را بر چار راه آن نهید

هر کجا بوی خوش آید بو برید
سوی آن سر کاشنای آن سرید

هر کجا لطفی ببینی از کسی
سوی اصل لطف ره یابی بسی

این همه جوش و بازار از ... شگرف / جو ورا بگذارد و در کل در رفت

جنگهای آشتی اندر درست / مارگیر از بهر یاران یار است

آدمی کوهیست چون مفتون شود / کوه اندر مار حیران چون شود

زشتهای خلق بهر خوبیست / برگ بی‌برگی نشان طوبیست

همچو باری یار جوید آدمی / عمر جو بهر آن نیست کمی

خویشتن نشناخت مسکین آدمی / از فزونی آمد و شد در کمی

جنگهای خلق بهر آشتیست / دام راحت دایما بی‌راحتیست

او همی جستی یکی ماری شگرف / گرد کوهستان و در ایام برف

خویشتن را آدمی ارزان فروخت / بود اطلس خویش بر دلقی بدوخت

خشمهای خلق بهر حکمت است / ور جفای خلق امید وفاست

اژدهایی مرده دید آنجا عظیم / که دلش از شکل او شد پر ز بیم

صد هزاران مار و که حیران اوست / او چرا حیران شدست و ماردوست

هر زدن بهر نوازش را بود / هر گله از شکر آگه کند

مارگیر اندر زمستان شدید / مار می‌جست اژدهایی مرده دید

مارگیر آن اژدها را برگرفت / سوی بغداد آمد از بهر شگفت

بو بر از جزو تا کل ای کریم / بو بر از ضد تا ضد ای حکیم

مارگیر از بهر حیرانی خلق / مار گیرد اینت نادانی خلق

اژدهایی چون ستون خانه‌ای / می‌کشیدش از پی دانگانه‌ای

کاژدهای مرده‌ای آورده‌ام / در شکارش من جگرها خورده‌ام

پاره خاک ترا چون مرد ساخت / خاکها را جملگی باید شناخت

خاک قارون را چو ماری در کشد / استن حنانه آید در رشد

او همی مرده گمان بردش ولیک / زنده بود و او ندیدش نیک نیک

مرده زین سویند وزان سو زنده‌اند / خامش اینجا و آن طرف گوینده‌اند

سنگ بر احمد سلامی می‌کند / کوه یحیی را پیامی می‌کند

او ز سرماها و برف افسرده بود / زنده بود و شکل مرده می‌نمود

چون از آن سوشان فرستد سوی ما / آن عصا گردد سوی ما اژدها

جمله ذرات عالم در نهان / با تو می‌گویند روزان و شبان

عالم افسرده‌ست و نام او جماد / جامد افسرده بود ای اوستاد

کوهها هم لحن داودی کند / جوهر آهن بکف مومی بود

ما سمیعیم و بصیریم و خوشیم / با شما نامحرمان ما خامشیم

باش تا خورشید حشر آید عیان / تا ببینی جنبش جسم جهان

باد حمال سلیمانی شود / بحر با موسی سخندانی شود

چون شما سوی جمادی می‌روید / محرم جان جمادان چون شوید

چون عصای موسی اینجا مار شد / عقل را از ساکنان اخبار شد

ماه با احمد اشارت‌بین شود / نار ابراهیم را نسرین شود

از جمادی عالم جانها روید / غلغل اجزای عالم بشنوید

[illegible]

وان برس کنون از ده دو سال

[illegible]

جمع آمده صد هزار عالم بیش

[illegible]

آنگه او بنیاد فرعونی کند
راه صد موسی و صد هارون زند

کرمک است آن اژدها از دست فقر
پشه‌ای گردد ز جاه و مال صقر

اژدها را دار در برف فراق
هین مکش او را به خورشید عراق

تا فسرده می‌بود آن اژدهات
لقمهٔ اوی چو او یابد نجات

مات کن او را و ایمن شو ز مات
رحم کم کن نیست او از اهل صلات

کان تف خورشید شهوت بر زند
آن خفاش مرده‌ریگت پر زند

می‌کشانش در جهاد و در قتال
مردوار الله یجزیک الوصال

چونکه آن مرد اژدها را آورید
در هوای گرم خوش شد آن مرید

لاجرم آن فتنه‌ها کرد ای عزیز
بیش صد چندان که ما گفتیم نیز

تو طمع داری که او را بی جفا
بسته داری در وقار و در وفا

هر خسی را این تمنا کی رسد
موسیی باید که اژدرها کشد

صد هزاران خلق ز اژدرهای او
در هزیمت کشته شد از رای او

[illegible]

[illegible]

در وهم افکندن کودکان استاد را

روز گشت و آمدند آن کودکان
بر همین فکرت ز خانه تا دکان

جمله استادند بیرون منتظر
تا درآید اول آن یار مصر

زانکه منبع او بدست این رای را
سر امام آمد همیشه پای را

ای مقلد تو مجو بیشی بر آن
کو بود منبع ز نور آسمان

او درآمد گفت استا را سلام
خیر باشد رنگ رویت زردفام

گفت استا نیست رنجی مر مرا
تو برو بنشین مگو یاوه هلا

نفی کرد اما غبار وهم بد
اندکی اندر دلش ناگاه زد

اندر آمد دیگری گفت این چنین
اندکی آن وهم افزون شد بدین

همچنین تا وهم او قوت گرفت
ماند اندر حال خود بس در شگفت

رنجور شدن استاد به وهم

گشت استا سست از وهم و ز بیم
برجهید و می‌کشانید او گلیم

خشمگین با زن که مهر اوست سست
من بدین حالم نپرسید او نجست

خود مرا آگه نکرد از رنگ من
قصد دارد تا رهد از ننگ من

او به حسن و جلوهٔ خود مست گشت
بی‌خبر کز بام من افتاد طشت

آمد و در را بتندی وا گشاد
کودکان اندر پی آن اوستاد

گفت زن خیرست چون زود آمدی
که مبادا ذات نیکت را بدی

گفت کوری رنگ و حال من ببین
از غمم بیگانگان اندر حنین

تو درون خانه از بغض و نفاق
می‌نبینی حال من در احتراق

گفت زن ای خواجه عیبی نیستت
وهم و ظن لاش بی‌معنیستت

گفتش ای غر تو هنوزی در لجاج
می‌نبینی این تغیر و ارتجاج

گر تو کور و کر شدی ما را چه جرم
ما درین رنجیم و در اندوه و غرم

گفت ای خواجه بیارم آینه
تا بدانی که ز جرمم ایمنه

گفت رو نه تو رهی نه آینه‌ت
دائما در بغض و کینی و اعنت

[illegible]

در میان گوی باید فرو ما[ند] [illegible]

[illegible] بیکان [illegible] یاد دیده [illegible]

چون خورد [illegible]

[illegible]

دل عاشق بدام از عارضش [illegible]

غم فرقت [illegible]

[illegible]

در تجمل بیان این راه [illegible] عشق

[illegible]

چون کمال [illegible]

[illegible]

عشق

[illegible]

آورده‌اند

حضرت امیر علیه السلام

از سخنان ادریس نبی

شیخ بهاء الدین

٧

مصنف

بادشاه [illegible] ثنای شاه جهان
آنکه دمش [illegible] بیع از جهان
از درون [illegible] زرو زر [illegible] ارا
و ز وجودش بخود [illegible]
خالق رازق زمین و زمان
حافظ و ناصر مکین و مکان
همه از صنع او مکون و مکین
همه ز الوان او [illegible] زمین
در دو عالم [illegible] گردان ذات
از ثنا [illegible] تواند و جان
ناصحان [illegible] محبت
رهبر [illegible] نعت ذات

هر یکی از ذوق عشق [illegible]
حکمت و صد [illegible]
زان [illegible]
هر یکی زان کامل [illegible] شوب
لیک با محبان [illegible] محجوب
باز از فضل او رحمت [illegible]
باز [illegible] گردان
محرم دید [illegible]
[illegible] بوبان
گفت و دید [illegible]
وحده لا شریک له کیوان
لا و هو [illegible] سرای
بایسته جز [illegible]
برتر از وهم و عقل و حس و قیاس
[illegible]

[illegible]
عقل [illegible] عقل
عقل و جان [illegible]
عقل اول [illegible]
عقل کل [illegible]
نفس کل [illegible]
[illegible]
عقل از [illegible]
از پی [illegible] آگاه
نفس از [illegible]
عقل [illegible]
عقل [illegible]

[illegible]

عیب

کرده در کوی عاشقی برباد
جان و دل را [illegible] داد

دوش چون [illegible] علیا را
داده بر بوده [illegible] را

آینه عاقل از جهان دربی
دیده [illegible] دیده از جهان دوری

ور [illegible] نظام [illegible] او
در ممالک نظام [illegible] او

ورنه [illegible] گشتی [illegible]
[illegible] روح [illegible]

گشته [illegible] عهد و در راه
ور برگشتی [illegible] شده آگاه

خاک [illegible] بوده [illegible]
[illegible] توحید

[illegible] کرده
[illegible] قصد [illegible] کرده

[illegible] نمک [illegible] او
مرغ [illegible] قفس [illegible] او

[illegible] الاعلی جو
[illegible] کوی

[illegible] بوده جو
خاک [illegible] داده جوا

[illegible] بوده [illegible]
همه عالم [illegible] او

فصل فی [illegible] علی [illegible]

[illegible] نفس [illegible]
خلق او [illegible]

عرض او [illegible]
[illegible]

[illegible] عالم داد
[illegible] او

[illegible] عرب
آمده [illegible]

[illegible] او
هم عرب هم عجم [illegible] او
لقمه خوانان [illegible]

عیب

در جهان [illegible] آوازه
با هوا [illegible] تازه

[illegible] او
[illegible] او

[illegible] نور [illegible]
[illegible] خوش [illegible]

[illegible] قرآن [illegible]
[illegible] او [illegible]

[illegible] اندر
[illegible] هیچ [illegible]

[illegible] درمان
هر دو [illegible] دون [illegible]

فیض فضل [illegible] او
[illegible] آن [illegible] او

[illegible] داده [illegible] او
نام [illegible] او

[illegible] تم
صدق [illegible] حاتم

[illegible] وال [illegible]
[illegible] صورت [illegible]

[illegible] سر
نفس [illegible]
عقل [illegible]

[illegible] قدم
جان [illegible] دیده را
ور دل عقل [illegible] عالم

[illegible] غلغله

[illegible] داده در دل او
[illegible] در دل او

[illegible] او
[illegible] حجاب

[illegible] حق
جان او بوده [illegible] حق

[illegible] حقیقت [illegible]
[illegible] زاده

[illegible] داده
او چراغ [illegible]

[illegible] سوال
[illegible] او

[illegible] از دل او
غرض [illegible] او
[illegible] از دل او

بوده اول بخلقت و صورت
وآمده آخر از پی دعوت

شرع و دین جامع طبع و شش سو او
عقل و جان گوهر دو گیتی او

پادشا رخ جهان آدم او
[illegible] ملک اعظم او

داد از حق براه آدمی رم او
نقش کل صورت مکارم او

اندران کسوت سیاه و سفید
دو جهت عقل کیمیا را دید

[illegible] تن از نور [illegible]
[illegible]

بوده در عرصه حظیرة انس
مادرش ام و دایه روح القدس

لون او ماه را خجل کردی
نور او مشک را خجل کردی

[illegible]
[illegible]

نقش قدش چو سرو آزاده
شمه عقد آدمی زاده

گرد او همره باران نیش
گشته همراز نابداد نیش

[illegible]
صورت و سورت [illegible]

قد او هر کرا فرو بستی
سجده کردی نهال سرو سهی

دیده دار از خشم دل بنور او
از در پیچ ازل سرای اید

[illegible]
[illegible]

صبح صادق خجسته دیده راه
آفتابی بزیر کنبد ماه

کرده از رب تملکت خوبی
سورت و صورت جوانمردی

عقل کل [illegible]
نفس کل [illegible]

بیت

ایک عرش [illegible]
جوهر [illegible]

[illegible] آدم او
[illegible] عالم او

[illegible]
[illegible]

خلق را [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
حال جان [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

طیب [illegible] روح
طول عرش [illegible] فلک

[illegible]
واسطه [illegible] خلق و خدا

[illegible]
فلک [illegible]

قدر او [illegible] آسمان زمین
خلق او روح [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

پیش نور رخش چراغ آورد
بار در دوشت جان نثار آورد

گرچه موسی بسوی نیل شدی
نیل چون بر جبینش سبیل شدی

آسمان از جمال او در زمین
خاک بسپرد زینت گوهر حسن

نطق او هر چه در عقول نهاد
روح بر دیده قبول نهاد

یک سخن زد و عالمی معنی
یک نظر زد و یک جهان تقوی

یافته دین حق بدو تعظیم
خلق او را خدای خوانده عظیم

دین بدو یافت زینت و رونق
زان بدو یافت خلق راه بحق

ره روان را ز راه جسم مختار
آمده دان بار او شده دیندار

تا بگشت از لعل او کان را
شمعها شمعدان شد جان را

بر بنفش چون از آن سرگشتی
زهره در حال نوحه گر گشتی

چون ز جمال رخ نهان کردی
خانه رخ خوب بوستان کردی

چون بشسته یک سنبل اهل مجاز
تماشا شد باغ ناز

چون از انعال جلوه از ماه
بار خا بلال را خواند بی

کار بلال از بحر دو انعم از من
خاک زر فرق الی بحر دون

گشته در پسر آزادم و عالم
بی نسب با نسب پدید آدم

کاه کفی جهان را اشبع
گاه کفی احوج و گاه اشبع

سرو دل سرو و کرم ببر از خاک
زینت تربت عرب را پاک

شاه اورنگ اداده نوید
لطفش اعین انجم تمید

بر آمده بر پرده
آسمان ها ز تیک سرشت عرب

رفته در ورعطا جبیب سحر بکشود
نالکه چون آفتاب زدو

ذوق نو قسمت نیک و بد کوتاه
چشم جسمش ز روح روح آگاه

همه خلق وفا و لطف و فرح
شرح این نعتها الم نشرح

در شراح صدره علیه السلام

سینه او کشاده درد نسبت
بر خبر پاک آمده پاک نسبت

درد بر داشت ار زبان از دو
درد گشت وهم جان از دو

از پی جبرئیل زریت
آن جوانی بار را بروت

دل او بود از جهان پاک
چون زرد شکال تخته خاک

رحم او امر او را
تخته خاک امر او را

بشیب سکر چه محتشم بودند
همه صفوان رحم بودند

واسطه جفت پیش پرده سرا
جز از دو در میان خلق و خدا

کرد شه نفس و کرد وضع همه
کرم او نفس شفیع همه

فی نعت صلوات

نور او ز خلق او نور است
چشمه آفتاب نور است

پیش او نقطه ارض پستی
عقل را حفظ شد ازو

عقل ازو همت ارادت او
زیرک عقل ازو بدید او

فهم کردم ز ... ایمی
عقل کل را بدین

عقل او ... محراب
پیش او هم وفا ...

پیش او عقل از خمیده رو
تو ببایی او بدیده رو

رهنمای تو راه آگاهانست
عقل در راه او چو بی بنیش حیرانست

عقل جزو کار از اسرار کمتر است
یک شادی یار را از یار کمتر است

عقل زمان بی بهایت خسته است
عشق ایمان بی بهایت ...

شرع او روح عقل حیوانیست
راز تو باز دو نیف بینیست

هست با شرع کار دار قیاس
همچو پیش کلام حق وسواس

وما ارسلناک الا رحمة للعالمین

چون تو بیمار از هوا و هوس
رحمة للعالمین طبیب تو بس

هر کرا از جلال پایه بود
و ز مصطفاش واسطه بود

او نه از خصال بیش
و ز او نه از خیال بیش

سخن او ز ... گفت بیشت
او نه باید بیشت

بر او کبر باس کردی
قرض زود چو هر ... سر کردی

لیس تو نیش نور راه جوی
او زبان تو نیست تو باوه مگوی

وهم و حس و خیال رهبر نیست
زان همیشه جز او ...

چون بپا بنه ز راه بیش ...

سوی حق بی رکاب مصطفوی
زود باید او جبرئیل بدو

تا قدم ... بر سر فلک زنی
با و ... سخت بر بهات زنی

گفت او مطلق دان
هرچه او گفت ... کرده حق دان

قول او ... دان تو چون قرآن
لفظ او ... ان تو چون ...

ز نقش تو نقش ... پر زایت
از تو ماند ز آرزو درد

بوی جان ... که بود
هست او پاک ... را جوید

پاک شو پاک ... ز دوزخ
کور ماند ز آذران برزخ

باز آن ... دارد دور
دوزخ او را ز خلد او ...

گر تو خواهی که گردی او را یار
از حرام و نفاق دست بدار

از همه جان با اهل نفس
گفت مولانا سوی ...

از تو ماند ... دل
در جحیم تن و ...

غضب ... نیز ...
سر کشد ... جو به آز

گر ز ... غضب شو تا تیر
سر کشد ... ز تعبیر

از درون ... وبال
و ز درون عقل و جان ...

مصطفی بر کناره برزخ
... ز دوزخ

تا بماند ... ز دوزخ ...
چون ز دوزخ ...

نفس ... محمد ...

کاینات احمد مرسل
اولش آخر و آخرش اول

چون نه ... مرد و ...
نه غلام غلام درباش

تا مرادات ... بدارم
دانش ... از ...

همه سری کردم
با او که سپهر سروری کردم
زان عشق افسری کردم

و صلوات علی محمد

تا بگفتی [illegible]
هیچ [illegible] الکفی
همت [illegible] مصطفی
خاک او باشی و با ماهی بکن
آن او باشی و هر چه خواهی بکن
هر که چون خاک نیست در راه او
تا ابد خاک باد بر سر او
عقل کل با کمالش خیره شد
تا نشد کارش [illegible]
عقل چون پیدا رو مصطفی را امام
نفس کلی گشته زبان در کلام

عقل و جان را بند و آیات جسم
از نقاب ساخته نقابی ابد
[illegible] شفیع [illegible] سبیل
[illegible] بر [illegible] سبیل
[illegible] ز فوق ز راه حق [illegible]
ای [illegible]
سفته در گوش جانش حاجب بار
کار [illegible] کلیم [illegible]
[illegible] بشت
تاخته از جهان جان [illegible] بشت
[illegible] آن [illegible] باده [illegible] شد
از و ساده سوی [illegible] بشد

[illegible] آدم از ازل جان
[illegible] باطلقنا خوان
نوح در [illegible] عصمت [illegible]
روح در جای [illegible] بیان
تاج [illegible] اسمعیل
[illegible] دوان [illegible]
تا [illegible] تو [illegible]
در [illegible] عیسی مریم
[illegible] بر زمین
[illegible] روح [illegible]
[illegible]
آمد [illegible] ز بطن [illegible]

همه
هست [illegible] داود [illegible]
خود [illegible] کهف [illegible]
هست [illegible] کتاب [illegible]
چون [illegible]
[illegible] قوت [illegible]
[illegible] قوت دان
ایستاده [illegible]
با طبق [illegible]
چشم روشن [illegible]
چون [illegible]
شد یعقوب [illegible]
از قدوم [illegible]

[illegible] ایستاده
یوسف [illegible] ایستاده
این [illegible]
[illegible]
[illegible] پرده
[illegible] الف [illegible]
اختران [illegible] زاده
آن زمان [illegible]
جود [illegible]
از [illegible]
[illegible]
[illegible] طبق [illegible]

[illegible] عقل [illegible]
نقل [illegible] ارواح [illegible]
[illegible] زد [illegible]
صورت [illegible]
[illegible] نقش [illegible]
نقش [illegible] رانده [illegible]
عقل کل [illegible]
[illegible] ماه [illegible]
فلک [illegible]
[illegible] گاو را [illegible]
[illegible] عرش [illegible]
زحل [illegible]
[illegible] آسمان [illegible]

میں نازی بہ دران ... ازوانان
در کمت راز ... آن ارباب
جلی ... عالم ... حس
نور رخسار تو ... ازان توانت
آن سر و این ... در اوقات

... ویش
وین دگر ز تو موی وقار ... ان
وین بردن ... شده ... و
تیغ ... آن ...

هفت ... بیاده برد وارده ... ج
شده ... ارج
... نواری ... ت
... ک بردان ... ن
... کرد ایان ...

قدر ... آفتاب زده
راه را ... زده
خانه ... که جان دارد
از ... تو مهمان دارد
تیغ از لعل ... عده
... زخون ... عدو

تا ... آسمان یقین
صبح عالی ... این
زاهر تو ... مهار ادم
مرکز ... آدم
... که ... ند

کی توان از دوری ... ت و هم
... تو بی زر کلیم
بر ... شاه عالم وادم
داغ بردان ... وادیم
... شب ... ان

مدح
در ... از ... ازل
آن ... فرمان
... مغیلان گل
از تو ... وارده

کوه ... ان ...
زانکه ... آم ارام
... وان ... ا

... پیک ... ت
... آرزو
... نلو

عمل ... های
... تو بی
زاین پیش ...
نقد ... روح

تا بند ... کند
... جان ... ادا
... نه
صدق ... د ا

... توان ... رومه
... وصورت ... ماه

به خرادت شوق ...

ایضاً

اگر شد یار من کس دیگر عمر عشق [illegible]
بیا از سر [illegible] شود [illegible]

دلم از درد [illegible] چو [illegible] غبار
و با غم [illegible] چو جام [illegible]

دل [illegible] ز [illegible]
چو روز [illegible] جان [illegible]

[illegible] ز [illegible] شکسته [illegible] بازار
دلم چو [illegible] یوسف [illegible] دیده [illegible]

غم [illegible]

ز [illegible] عمر [illegible]
سر فصل [illegible] زاده

[illegible] حیات [illegible]
اجل [illegible]

[illegible] صورت [illegible] یار [illegible]
[illegible] آیین [illegible]

[illegible] یار [illegible]
[illegible] خنجر [illegible] یار [illegible]

[illegible] کرد [illegible]

[illegible] سر [illegible]
که صبح [illegible]

[illegible]

[illegible] کرده [illegible]
[illegible] دهان یار [illegible]

[illegible]

ایضاً

[illegible] دو جهان [illegible]
و [illegible] آن [illegible]

[illegible] عقل [illegible]
[illegible] جهان [illegible]

[illegible] که [illegible] آن [illegible]
[illegible] خاک [illegible]

[illegible] خاک [illegible]

[illegible]

[illegible] آتش [illegible]
[illegible] دیده [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

که او و بدل از آتش نبود دار [illegible]

[illegible]

عسب ... زلف ... طاق و کان
چو مه در ... ابرو
...
لطف عالم ... کشته ... نظم
... حسن ... روده ... دار
ز شوق او ... کلم ...
برار جان ... آن ... قدم ...
... بی نثار
از آن ذوق ... اراره
... زدوری در دام ... آسمان ... سای
بصد طنازی و زینت و صد ...
... جمال و ... اسباب
... در ... دیده در ... ود ... قار
... ماند ... بی مرحوم
... دل
... بکر ...
... خدا
...
...

عسب ... بی ... جان و ...
... همه ... جان ...
ازان ... گرد ...
... مرغ ...
بلبل ... ازرو ... عالم ...
... دیده ... طلعت ... جاوید
... در ... چمن ...
... در ... عالم ... پنهان ...
... عشق ... عالم ...
... زاهد ...
عشق ... مرد ... ازو ...
... ته ... زنده ... وجود
...

بسم [illegible]

[illegible]

بدولت عادل ... دولت لو دار
آتش ال عاشق ...
[illegible]
پیش کس ... گشتن دل
[illegible]
... نشود ... خوش درد
[illegible]
بصبح ... سن ... فرمان
[illegible]
بصبح ... مستی ... ظلم
[illegible]
هنوشند عدل و ...
[illegible]
بجمل ... اثر و عقل ...

بمحل ... عشق ...
بصدق ... نقش ...
[illegible]
... سوگند ...
[illegible]
... گشت
[illegible]

[illegible]

[illegible]

آن خسته ام که در تب ... صفرا و خون
قصاد آتش ... [illegible]
آن ... ام که ... [illegible]
آن ... که در ... عشق
[illegible]

[illegible]

خال لطف تو [illegible] آورد

که بعرض تو [illegible] نگاه

زهی [illegible] گشوده [illegible] کلاه

زهی نقشه [illegible]

[illegible] لطف تو و کام جان شیرین

بعهد وعده وصل تو [illegible] کوتاه

غزال غمزه [illegible]

[illegible] فتنه [illegible]

دل [illegible] ظالم تو

خدا [illegible] فتنه [illegible]

[illegible]

نگاه عرض [illegible] عرضگاه

[illegible]

[illegible] لعل [illegible]

[illegible]

لعل حیات بخش تو [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از لطف تو ماه گاه و بیگاه [illegible]

[illegible]

دعوی باغ لطف تو یار [illegible]

[illegible]

ولہ

[illegible]

بر گوشه [illegible]

[illegible]

رنگ نعم رفته سپهر بهار [illegible]

آتش غم [illegible]

[illegible]

هم از آن دو [illegible]

[illegible]

چنین بود درفن برده نوشتن ... بیت ... عدل ... سلطان فارس اول ... آن طبع ... تعلیم

صورت ... مدح آن ... نوشتن ... بخت ... السباع ... آئین ... تعلیم

عدل و کرم ... نوشتن ... عدل ... سماع

طبل علم ... سیاست ... تابان ... رقم

... دو ازدهای ... بخشد ... برگ هلال ... نیم

... گفتنی ... بیت ... صوم و صنم ...

... بدر ... نوشتن ... عدد ...

کردل ... دست ... زبر ... گست ... نیم

وهم ... نوشتن ... جنح ... ازلو ... کرم چون ... نیم

روشنان ... نوشتن ... بجواب ... تعلیم

... حوصله ... آخر ... نعیم ... نعمه ... روی

این ده ... نوشتن ... عدل ... گاه ... فیض ... جرم

مالک ... شدن ... صاحب ... تعلیم ... نخست ...

نسخه این باغ ... نوشتن ... طبع ... تعلیم

بر سر گل ... طبع ... حیات ... تعلیم و تعلم

... قرده دای ... سر گرفت ... تعلیم ... ارزقاه باز

که ... ناز و ... ازلو ... نسیم

جانب ... ناخوب ... فال ... تسلیم

... قال الله ... خوش ... نعیم

... گفت ... نعیم ... عدل ... اقلیم

... عدد ... قدسی ... کرد ... نام ... بار

... دریا ... اول ... عدل ... تسلیم

ما کرد ... نقدم ... زلف ...

ما ... رطب ... سبق ...

... شاه ... تسلیم ... تعلیم

زلال ... براده ... تسلیم ... نعیم

طراز ... خاص ... کرم

از ... گل ... تسلیم ... نسیم

... باغ ... نعیم

... خاتم ... نسیم ... تسلیم

کرامت اهل کرم ... قصیده ...

زجا شد مرکز دن قصیده [illegible]
عطا م [illegible] فیض [illegible] عدالت او
بلبل [illegible] در روح [illegible] عقد ال فیض [illegible] ز مانه [illegible]
[illegible] قدم [illegible] بقاعده [illegible]
فرد نمود [illegible] عهد [illegible] ترا از [illegible]
بز منقبت عهد شاهزاده بلبلیم [illegible] آستین را [illegible]
جلال اکبر شاه [illegible] که اجماع [illegible]
تولد [illegible] سر [illegible] بر آن کرد [illegible]
که با طبیعت آتش نزول ابراهیم زهی جمال [illegible] تعلیم [illegible]
سر گرده دل [illegible] بعصیت [illegible] امید [illegible]
[illegible] نسخه تقدیر [illegible] در قبول دعا
[illegible] گفتار [illegible] زبان کلیم [illegible]
تمام فیض [illegible]
[illegible] بعد بعد [illegible] طالع [illegible]
زبس [illegible] تو طفیل [illegible] نعیم [illegible]
کشنده فتنه [illegible]
[illegible] ظلم [illegible] لطف [illegible]
[illegible] خدا [illegible] طبع [illegible]

[illegible] زرازده

[illegible] زراده [illegible] آگاه
[illegible] خوش [illegible] زراده [illegible]
[illegible] طبع [illegible]
زبان [illegible]
[illegible]
برادر [illegible] کرم [illegible]
[illegible] جلال [illegible]
[illegible]
[illegible] شاهزاده بلبلیم [illegible]
جلال اکبر شاه [illegible]
[illegible] کرم [illegible]
[illegible]

[illegible] ظلم [illegible]

نوبت همه ... ... که گردید دوران
آرایشی ایوان ... ... عجم را
عشق ... ... بود
... ... پیدا شد ... ... نقدی
علم ... ... نشان
از ... ... علم را
این نغمه ... از صوت نغمت تو دوم
ای ... ... آنکه
تا ... ...
صدره ... ... قلم
دوران که بود ... ... آئین
تا ... ... را
... ... تعظیم
تن در ... ... آمد
مداح ... ... را
... ... آمد
آرایش ایوان نبوت که تعظیم
انعام ... ... را
... ... را
خاک در او تاج شرف داده عجم را
احسان تو ... ... عدم را
دریای ... ... عدم را
دوران ... ... محالات
زوال ... ... را
... ... بگشایند
تاریخ تولد تو شده عدم را
... ... را
... ... بود
هست تصور ... ... را
در کوی تو ... ...
... ...
... ... عفو ... غفلتش ... بنگنید
... ... عدم را
... ...

همس
... ... محمل
... ... کاس ... کرد
تقدیر ... ... عدم را
شاه ... ... را
... ...
نقدیر ... ... کرد اند
توبه ... ... نیاز
کرمی ... ... نعمت
تا نامه ... ... را
... ... عجم را
... ... را
شیرازه ... ...
... ...
... ... گشتن
عرفی ... ...
هر چند ... ... را
... ... را
... ...
تا جلوه ... ...
بالا ... ... نعمت
... ... دوران
... ...
... ... عقده ... را
... ...
... ...
... ... را
... ...
... ... را
... ... علم
... ... نقش
... ...
... ... را
... ... گواه
الحمد ... ...
... ...
... ...

ید

صورت اسید [illegible]

[illegible]

سوصیت را اسید باد [illegible]

[illegible]

بی نام تو [illegible] آفرینش
همتای تو [illegible] قطره [illegible]

زانو کمان آفرینش
ابروی [illegible] ارجمال [illegible]

زنار [illegible] آفرینش
[illegible] تو

مهمان و فلان آفرینش
درجنب [illegible] عالم

عید رمضان آفرینش
[illegible] میزبان جلوت

حلوا دکان آفرینش
عیسی [illegible] تکلم تو

آهن دکان آفرینش
با تو [illegible] فطرت [illegible] دیده

محتاج فنان آفرینش
[illegible] کتاب [illegible] تو ساده

[illegible] آفرینش
صافی [illegible] شفاعت تو

در کارگاه شکان آفرینش
تیز [illegible] آفرینش صبح

صید طراوت آفرینش
معراج تو در هوا [illegible] لا اله

دفع [illegible] آفرینش
نادیدن آفرینش گوهر تو

اجرا [illegible] آفرینش
باشی [illegible] جلوه تو

فوج حدبان آفرینش
با طالع [illegible] تو ماه

وجه خفقان آفرینش
زنجیر بلال [illegible] عیب تو

[illegible] آفرینش
در خرمن [illegible] عطا

صدر [illegible] خوان آفرینش
با لطف [illegible] تو توام

تمکین تو [illegible] آفرینش
نعلین تو تاج [illegible]

صدر و در کمان آفرینش
در باره [illegible] قدرت تو [illegible]

رهوار [illegible] آفرینش
دعوی [illegible] لا الی [illegible]

[illegible] زان دل [illegible]

یک [illegible] آفرینش
با علم [illegible] انقیاد

[illegible] زبان آفرینش
[illegible] تو

نظاره چهره آفرینش
[illegible] جلوه [illegible]

[illegible] آفرینش [illegible] کام [illegible]

وجه عصیان آفرینش

وله

از لفشان آفرینش
افسانه [illegible] تو

[illegible] صبح [illegible]
آسمان [illegible]

باشی شوق [illegible]

[illegible]

از عنبر و نان آفرینش
در شوق [illegible]

رفو [illegible] شوق [illegible]

بنور

عجب [illegible]

[illegible] عشق [illegible] جان [illegible]

مرحبا ای باده [illegible] که گفت روح القدس

کامد چون عشق [illegible]

[illegible] نور [illegible]

[illegible]

مرحبا یا [illegible]

[illegible]

عجب [illegible]

اصل [illegible] آدم [illegible]

[illegible] عشق [illegible]

از زبان [illegible]

[illegible]

مبیانه

[illegible]

مرحبا یا [illegible]

[illegible]

بیت

نثار مهوشان دارد فغان آه جانان آتش

کز دود و داغ ... [illegible]

[illegible]

بد

نار هم رسید کریبان و برباد رفتنش

بسحل کرن ناز اوج و مهر بارم ربابه

سماع انفرازان

برک سنگین

[illegible]

علی آرایش ابرست

کل سلیمان ...

کرمیانه نوزاع ...

ز طوبی باغ ...

[illegible]

ہمہ ... ایں کراہ سوتو

دلم ہر بہرہ ... بیان است

وصل زین ... ہاشم ...

شاع زنانم گردید ... بادبانان ...

کروان ... نازنم ...

علیم ...

کہ افلاطون ...

ورع ... تمنا داشت ... خاقان ...

باید لوصبا ...

مدارو ...

کذار قافیہ ...

بزم ...

برات ...

زہر ... ازمی ...

کہ با ...

زیاد ...

اگر ...

طلب ...

ط ...

اگر ...

نکست ...

بہ کوشت ...

کہ در کرشمہ ...

نو در ...

کہ ...

مبادا

خوب

ولی اثر جان حسن جاودان باد

زبس ملال جدا کرمنیز محبت جان

چو زخم خنجر ... زخم ... بازاری

[illegible]

ولہ

[illegible] علم

[illegible]

علم جان پرور که معشوق جانست [illegible]
الا فطانت که گردیده جان علم [illegible]
عقل [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
ذات تو عقد [illegible] غنم [illegible]
عقل تو نور وجود کل [illegible]
[illegible] قدم
صدره قدس [illegible] جهان [illegible]
[illegible] نفس [illegible]
پر گوش فطرت تو در اول [illegible]
هر که کرد [illegible]
تقویت
آنکه کرد [illegible] علم [illegible]
آن [illegible] تو [illegible]
این [illegible]
[illegible] ضعیف حل [illegible]
از عقل اولین [illegible]

بر آسمان علم [illegible] اولیا [illegible]
اما [illegible] رسید [illegible]
تا [illegible]
[illegible] علم [illegible]
این [illegible] علم [illegible]
الا [illegible] الامان [illegible]
[illegible] ذیل [illegible]
[illegible] علم [illegible]
[illegible] دکان [illegible] علم [illegible]
[illegible] علم [illegible]
[illegible] علم [illegible]
[illegible] صباح [illegible]
[illegible] علم [illegible]
صد [illegible]

[illegible]

[illegible] انداز [illegible]
[illegible] انداز [illegible]
[illegible] انداز [illegible]
[illegible] انداز [illegible]
جانب [illegible] انداز [illegible]

سم اسب ... برگ او
از ... رخش دنا ... در ابر اندازد
چو شخص حرب ... در ... اندازد

... تیغ ... بر دارد
... اجل ... تیغ اندازد
در ... قطره اندازد

... پر ... خون ... باد
... ازو ... اندازد
... از ... عنبر اندازد

... لبک گاه
بکوه ... بر ... اندازد
گرز زر ... چون ... بنفشه اندازد

... آتش ... تیغ
از ... گیتی ... اندازد
... صف ... اندازد

... در ... عول
با ... جام ... اندازد
طرح ... ابر اندازد

آتش ... جمله او
بادار ... اندازد
بحر ... ابر ... اندازد

... تو ... سر ... اندازد
نقش تصویر ... ابر اندازد

... ذات
... اندازد
... از ... در ابر اندازد

عشق ... گاه ... شعور
علم ... اندازد
چون ... میدان ... اندازد

... زر ... حکمت
... اندازد
سینه ... اندازد

... بیکنه ... تیغ ...
عقاب ... نظر ... اندازد

رمح فولاد عرض رمح ... کرد
... اندازد
تیغ فولاد ... اندازد

... آرد
گر قضا ... اندازد
... نعل ... اندازد

... بیک ... اندازد
عرض ... طرح ... اندازد
چون ... اندازد

... خلقت ... گردان
عطر ... اندازد
... اندازد

... سبز ... دیم
... اندازد
... ابر اندازد

... سم اسب
... از ... اندازد
با ... بطن ... اندازد

... او
... پیچ ... اندازد
... اندازد

... تو
دفتر ... اندازد
... اندازد

... مهر
... اندازد
طرح ... اندازد

... غلق ...
... اندازد
در ... غیب ... اندازد

... لایق
... اندازد
در ... بال ... اندازد

... نظم ...
... اندازد
در ... اندازد

... خیالم ... سینه
... اندازد
... اندازد

... نشوق ... تو
... اندازد
... اندازد

... بیت
... اندازد
... اندازد

... نظم رنگین ... اندازد
هر دم ... عطر ... اندازد
روز و شب ... اندازد

روز خصم تو زان است ...

ز پارسی که از بر انداز ...

شکست رنگ ... بیهوده ...

دران دیار که آزادی ...

گر عین ... وقایع ...

خواب کرده ... فارغ ...

عظیم در دل دران ...

اگر در آب ... رزم ...

نگاه و بیل ... وفا ...

زمانه ... تو ... ز بیم ...

تو خود ز تو ... پسند ...

بی غلط ... دارد ... عشق ...

کلاه گوشه ... عشق ...

شکسته ... سال ... سکسته ...

توان در سخن ...

... سیم ...

سر چو ... حاجت ...

سینه ... غم ...

سر چو بود عوض ... طمع ...

شفیق ... جنون ...

بطالع ... حسیب ...

که ... کرم ...

قدم ... عشق ...

تمام ... بیدرد ...

از سر کنون ... نگاه ...

بلند ... آرزوی ...

کمان ... عشق ...

سکنه ... شد ... حسن ...

ازین ... عقل کرد ...

چنان ... شوید ...

گزین بهانه ... بسمل ...

عصا بکف ... خوان ...

گر تشنه ... رسید ...

دو شیوه ... دارد ...

که ... تا ... رسید ...

...

سیه ... نفس ...

زنگار ... بیهوده ...

چگونه ... دار ...

ز زلف ... صبا ...

ازو ... ز هنر ...

ز راه ... شکسته ...

برنجه ... زلف ...

سر غنچه ... سنبل ...

ز راه ... جلوه ...

به نقطه ... حیران ...

ازان ... بسیرد ...

همیشه ... وصل ...

هزار ... شمع ...

چون ... عشق ...

ازان ... طبع ...

راندیت ... ملک ...

جان ... ز نو ...

جانم ... ز حسرت ...

ز ... خوش ...

مسمط

[illegible] جمله
[illegible] از انقضای دم
صد وجه معانی [illegible]
[illegible] چون [illegible] خوش [illegible] زداد
[illegible] عشق [illegible]
چون آتش [illegible] طبع [illegible]
طوطی طبع [illegible] رواج [illegible]
[illegible] فلک [illegible]
[illegible] بتنظیم [illegible]
[illegible] صنعت [illegible]
[illegible] ملکوت
[illegible] عرض بدیع [illegible]
[illegible] مشعوف [illegible]
[illegible] صلا [illegible]

[illegible] بر شب [illegible]
رضوان [illegible]
[illegible] پرورد [illegible]
[illegible] جواهر [illegible]
[illegible] ارض و سما [illegible]
[illegible] عجب [illegible]

بر خاک [illegible] رطوبت او
دریای محیط [illegible]
[illegible] قطره [illegible]
یک ذره ز آفتاب [illegible]
[illegible] مدح [illegible]
[illegible] سخن [illegible]
[illegible] نقش [illegible]
سماع مدح [illegible]

مسمط

رضا [illegible] عبارت [illegible]
[illegible] علم [illegible]
[illegible] کیمیا [illegible]
[illegible] عرش [illegible]
[illegible] بحر [illegible]
[illegible] عشق [illegible]

[illegible] طفل [illegible]
بهار [illegible]
[illegible] عطا [illegible]
[illegible] کعبه [illegible]
[illegible] عالم [illegible]
[illegible] آفتاب [illegible]

فلک بر زمین سیاه و کناه چون
قضا شوره را و کرد چون کردد
گوشه را از قوت ...
غبار حادثه ...
چنین تربیت ده ...
در نقاب ...
کلوس بغسه نقش ابو ...
لب تسبیح ...

شکل ...
چگونه ...
وقار ...

بسمه

[illegible] فرو ریزد

[illegible]

[illegible] فرو ریزد

[illegible]

بسمه

[illegible]

بحکم شاه عهد ست دعا نامم کرد

[illegible]

و دم دیده بدیده [illegible]

[illegible]

[illegible]

وعوت ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

کردم ... بالزیان ... شعار ... بسر بنهم

کردر ... بنیع ... ثروت ...

چو دل ... از ... پیمبر ... عذاب ...

جاودان از لطف او ... شاد

[illegible]

عجب ... کردم ... بود ... اعلاد

[illegible]

زاغ ... هوا ... جوان

[illegible]

عارودا ... اندازه ... بلاد

[illegible — left page]

عمر من بگذشت
سوی کاتب اعمال ما بنگر زود
که ای آتش کردار ...
نیاید عوض ... متعال
ثبوت ... کرده اداد
بنده کان جهان ... تعالی الله
اگر ... ندارد
حسب ... کرم ... نظر دارم
ملک ... سعادت
دارد ... بر خلق اولاد
شکست ... مصلحت
بحیث ... بر ما
اگر ... جلال ... نور ... بهار
دیوانت ... شکر
گرم تو بنده ... زیاد
اگر قبول نکرد ای رسالتی زیاد

سوی ... آتش ...
کلید ... رحمت ...
که ... طبیعت ... عقل ...
... زاده ...
... لطف ...
... دریا
... امتحان ...
... حسن ...
... والا ...
... جانب ...
... همه ...
... سعادت ...
... تشبیه ...
... خنده ...

عمر من بگذشت ... اندوهم
کرد ... سالها ... جامه
گردش ... عالم
گر بشیندن ... برسد ...
... الماس ... کند باد
... عمره ... رسول ...
... بلبل ...
... دیگر ...
... بوسه ...
بیا که ... روی ...
که غمزه ... نفس ... زیاد
زدیده ... جهان ...
که با تو ... جان ...

... عشق ...
... جانان ...
... خورشید ...
... نور ...
... سلیمان ...
... دلم ...
... قلم ...
... آخر ...

عمر [illegible] شد
بلی بتو بسند الهام و وحی [illegible]
ز شوق نجم [illegible] آب بیاوارد
ز فر عدل او [illegible] جانی
نتاج تو شیر [illegible]
بنوی [illegible] بارگاه [illegible]
ز فرقت [illegible] جهانی
دمی که دست [illegible] سومانی
بچشم [illegible] صبح
شعر [illegible] الفتان
بعهد او [illegible]
کنه [illegible]
ز سیم او [illegible] بکرد جور
فلک بدام احوال [illegible]

کنه حمله [illegible] ارکان [illegible]
[illegible] بست [illegible]
بوصف [illegible] نورانی
[illegible] چون هلال نورانی
[illegible] بخاطر [illegible] صبح
هوا [illegible] وصف [illegible]
[illegible] اکر [illegible] موضع
دل [illegible] تو [illegible]
که در زمانه [illegible]
[illegible]
[illegible] کاه [illegible]
[illegible] محفل [illegible]
[illegible]

[illegible]

عیب [illegible]
چو عرض [illegible]
کرباه [illegible] بحال [illegible]
قلم [illegible]
[illegible]
[illegible] جاه [illegible]
صلاح [illegible]
[illegible] سکام
[illegible]
[illegible]
اکر [illegible]
رقم [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] کنون
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] آفتاب [illegible]
[illegible] مطلع
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

عیسی دم
[illegible]
چون تیغ زبان شهرهٔ عالم [illegible]
[illegible]
زشوق تو قران [illegible] عبارت جان
[illegible]

[illegible]
جهان از خط توحید کلاه [illegible]
[illegible]

بسمه

[illegible]

بسمه

[illegible]

[illegible]

... ندارد

... ندارد

... ندارد

... ندارد

... ندارد

[illegible]

... ندارد

... ندارد

... ندارد

[illegible]

ز لطف طبع تو [illegible]
از بس خاموشی [illegible] آن باغ [illegible]
[illegible] کند محمل گل [illegible] برآید
کلاهی [illegible] باد صبا [illegible]
آمد سوی گلشن [illegible] بر آید
[illegible]

[illegible]

زان

[illegible]

زنهار بدیده و دلها... وصال از دام
چنانکه از نظرم خواب ... آرام
گر از نصیحت خاص ... بعهد عدل ... انشوند
سر ... توبه ... از آن سرم
گر تو جفا ... شوق ... مقام
چو گنبد ... از دل ... بیت
نگاه ... دست ... سوم
گر ... دل ... نازک ... بام
چنانکه از ... دورم ... تمام
چو ... جلوه ... مس
گرانی ... ماند
دو ... خیال ... اندام
چو ... سوی ... کلبه ... کوبا
گران ... بخت ... فتاده کام
چو انتقامت ... چه
از دو ... مرغ ... بام

حسن یک سان چه بینیم
از دیدن آفتاب توبه
باشد که نه خواب توبه
از توبه فعال ما نکرده
ای سو مرا رحمت توبه
از دور که ... بنشینم
از دور که جهان ... توبه
وز صحبت شیخ و ... توبه
از آنکه در شراب توبه
وز هر چه ... توبه
عرش که ... توبه
آزاد ... کباب توبه
بر جان ... کا دم
بیدار شو از خواب توبه
باره که ... توبه
... معصیت زاد
زاهد ... توبه ... کردم
مسکین
آکنون ... کو
کو خورده ... از خواب توبه
... آتش
... حساب توبه
... کریم ... توبه
... ۹۱
بشد ... توبه
ها کم کند از عتاب توبه

معما

این کس که با آمدن جان حیات
داده از خدمت لب تو جهت
دروازه سر مهرت مهت تو
سکه دو زبس هارا
یارب چه جدا او تا بم
ایشان سر سرت که بار را

تا تو به در دوست بهمر
دریا کند احساب تو بر
سکه از باغ که لو بار سر
آواره سر بگفتش سر دیدا را
انجمن خیال سر که آه
ممنون از آن کنم و عا را

این سکه و بال کرد
در کس شرح چه تو به
جان هوا امر از غمش
سر تو به هم سرت را
تا دوست خارج وز رسم
با کل عذار بچه را

وله

از زنده دارین بلا را
سر در پای خوش زاده بارا
آماده صدره بود و دم
نار دبیت ام یک بود را
ما خویش جو از دو سرم
از فارسیان بکنم تو را

چون دره و می بهار ای
از کوه ها بلب وفا را
صد خاک سیر ده ام بهرد
ما کرده و دو بشکن قبا را
در ملک فرنگ شهر اسلام
سود دل بده ام زنار را

با دم سحر صبح کرم
با مرده بدیده ام صبارا
با یک شکست از پذیرم
آفات نجوم فتنه را را
با گره تنا خمشت
دست اجل شکسته بارا بنم

معما

در انجم حلال رو تا
سر قند زنبور را
آسمان تیغ آوردم سر شیده
از تیغ بیت لطف را
فنون ز در هر دو وشنده عسو را
ز خوش جلال در دوبام وکمال فرو

زلف طالب تو کمر
از سینه چون آن کنم صفا
در چه ببین که آورده سر نشان
آسمان به که کوشش آن را
سر که در زهار بوشش نخندد او بر
نقل اشارت بچسم مانند ز دو

سر تا که علم تعقوه شکوه
کان و هم تو کرده صدا را
دست تحفه آوردم که شده
مجموع لطف اولیا را
دم که شوق الله اولم کوش ارد
زبان دام دهان بهمه سود

از عشق فلان یاد داد
آرایه دار نقش و نگار را
این ز زبان سر بیم از دل
بادام نشکن دل
زبس ابرو دوق و بحر جام دم
دامان تیز دل از آن سعی اسب الحو

وله

هر چند که در آن سر که بدانا
خاموشی این نسیم و دارا
از خطر تو سیر دل بخارا
ور غم تو با آن در
زنوش جدا و طلب چون این
صد بار غزه آورد

دیدم که کمیخ جام طلع
راهوان شرف نسیم بارا
و شنید لطف آن کام خانه سود شرین
بسته زلف دو دبار آن آو
و وعده کوی کلام عقد
سر لعل و دو بند بحر کام

[illegible]

[illegible]

گردم ز شراب ناب توبه
ور کرده ام ناصواب توبه
دل توبه کنان و نفس گوید
از توبه ناصواب توبه

ما باده بخواب هم ننوشیم
ما ساده بخواب توبه

در قطره ای شراب چون آب
تا تشنه لبی ز آب توبه

از خوردن می ... توبه
کز دیده من بخواب توبه

در وصف ساده چه گویمت
صد بار ز شیشه ناب توبه

هیهات ... شراب توبه
از راه رشا شراب توبه

مستانه نکو اگر شدم
هم کرده ام از کباب توبه

صد باره ... کنم ... ب توبه

زبان عرفی ز لال ... شیرین

دهان ساغر ... شیرین

عجب ... شیرین

بگلام قافیه ... شیرین

بسم

ان شبهای فتنه در ان غم فرزند

عطا ... کرده در کار

[illegible]

... کرده در کار

[illegible]

بسم

[illegible]

... کرده در کار

[illegible]

[illegible]

مخمس مولانا حسن کاشی علیه [illegible]

[illegible]

وله

[illegible]

[illegible] مصطفی [illegible]

[illegible] یا امیر المؤمنین [illegible]

[illegible]

عمر [illegible]

[illegible] علم داران [illegible]

[illegible] الطاف [illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

[illegible]

[illegible]

قصیده در مدح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

[illegible]

[illegible]

من نمیدانم توی دلدار خلق [illegible]

[illegible]

[illegible] حکم [illegible]

[illegible]

[illegible]